

PREZES RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Donald Tusk

Warszawa, dnia 30 sierpnia 2013 r.

RM-10-73-12

Pani Ewa KOPACZ
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz zmianie niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz zmianie niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513) wprowadza się następujące zmiany:

-
- ¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach oraz ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu.
- ²⁾ Niniejsza ustawa:
- 1) wykonuje postanowienia:
    - a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.),
    - b) rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.);
  - 2) wdraża dyrektywę wykonawczą Komisji 2012/31/UE z dnia 25 października 2012 r. zmieniającą załącznik IV do dyrektywy Rady 2006/88/WE w odniesieniu do wykazu gatunków ryb podatnych na wirusową posocznicę krwotoczną oraz do wykreślenia wpisu dotyczącego zakaźnego zespołu owrzodzenia (Dz. Urz. UE L 297 z 26.10.2012, str. 26);
  - 3) w zakresie swojej regulacji wdraża:
    - a) dyrektywę Rady 2013/20/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie bezpieczeństwa żywności, polityki weterynaryjnej i fitosanitarnej w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 234),
    - b) dyrektywę Rady 2013/25/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 368);
  - 4) uzupełnia wdrożenie:
    - a) dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5),
    - b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344),
    - c) dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz. Urz. UE L 328 z 24.11.2006, str. 14, z późn. zm.).

- 1) w odnośniku nr 1 do ustawy:
  - a) w pkt 1:
    - uchyla się lit. f i h,
    - dodaje się lit. zb i zc w brzmieniu:
      - „zb) dyrektywy Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz. Urz. UE L 192 z 23.07.2010, str. 1),
      - zc) dyrektywy Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 74);”
  - b) w pkt 2:
    - uchyla się lit. b,
    - dodaje się lit. f i g w brzmieniu:
      - „f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.),
      - g) rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.).”;
- 2) w art. 1:
  - a) w pkt 1 lit. o otrzymuje brzmienie:
    - „o) określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych

pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, nieuregulowane w przepisach rozporządzenia nr 1069/2009 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia,”

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wymagania weterynaryjne dla:

- a) przywozu zwierząt i niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz tranzytu zwierząt,
- b) umieszczania na rynku, w tym handlu, zwierząt i niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania koniowatych,
- c) przywozu, tranzytu oraz umieszczania na rynku, w tym handlu, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, zwanych dalej „produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego”, i produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009, zwanych dalej „produktami pochodnymi” – w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia;”;

3) w art. 2:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, a w przypadku działalności w zakresie określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009;”;

b) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12) handel – swobodny obrót między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w rozumieniu art. 28 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

13) umieszczanie na rynku – przetrzymywanie lub prezentację w celu sprzedaży, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, dostarczanie lub każdy inny sposób wprowadzania na rynek, a w przypadku produktów ubocznych pochodzenia

zwierzęcego i produktów pochodnych oraz nawozów organicznych i polepszaczy gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009;”;

c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) produkty – niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty pochodne i produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego;”;

4) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia oraz w ustawie, stosuje się przepisy o odpadach.”;

5) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności nadzorowanej w zakresie określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, zwanej dalej „działalnością nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych”, są określone w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia oraz w ustawie.”;

6) w art. 6:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podjęcie działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jest dozwolone po:

- 1) dokonaniu rejestracji podmiotu, przedsiębiorstwa lub zakładu, o której mowa w art. 23 rozporządzenia nr 1069/2009,
- 2) zatwierdzeniu przedsiębiorstwa lub zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, lub
- 3) warunkowym zatwierdzeniu przedsiębiorstwa lub zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009.”;

b) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych

pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić taką działalność, dokonuje rejestracji, o której mowa w ust. 1a pkt 1, oraz wydaje decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1a pkt 2 lub 3.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2:

- 1) składa się co najmniej na 30 dni przed planowanym rozpoczęciem działalności;
- 2) zawiera:
  - a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy,
  - b) określenie rodzaju działalności, którą wnioskodawca zamierza prowadzić, oraz informacje określone w art. 23 ust. 1 lit. b pkt i oraz ii rozporządzenia nr 1069/2009,
  - c) określenie adresu przedsiębiorstwa lub zakładu w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 1069/2009, jeżeli działalność będzie prowadzona w takim przedsiębiorstwie lub zakładzie.

4. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) dokonując rejestracji podmiotu, przedsiębiorstwa lub zakładu, o której mowa w art. 23 rozporządzenia nr 1069/2009, w drodze decyzji,
- 2) wydając decyzje o:
  - a) zatwierdzeniu przedsiębiorstwa lub zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009,
  - b) warunkowym zatwierdzeniu przedsiębiorstwa lub zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009
– nadaje numer urzędowy, o którym mowa w art. 47 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1069/2009, będący weterynaryjnym numerem identyfikacyjnym, podmiotowi, przedsiębiorstwu lub zakładowi w rozumieniu art. 3 pkt 11 lub 13 rozporządzenia nr 1069/2009.”;
- 7) w art. 8:
  - a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku stwierdzenia, że przy prowadzeniu działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–n oraz p, są naruszone wymagania weterynaryjne określone dla tej działalności,

w zależności od zagrożenia stwarzanego dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, wydaje decyzję:”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji:

- 1) zawiesza zatwierdzenie przedsiębiorstwa lub zakładu – w przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009;
- 2) cofa zatwierdzenie przedsiębiorstwa lub zakładu – w przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009;
- 3) nakłada na przedsiębiorstwo lub zakład obowiązek usunięcia nieprawidłowości, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009.

1b. W przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji:

- 1) zakazuje wykonywania:
  - a) określonych czynności przez dany podmiot lub w danym przedsiębiorstwie lub zakładzie,
  - b) wszystkich czynności przez dany podmiot lub w danym przedsiębiorstwie lub zakładzie;
- 2) zakazuje tymczasowo wykonywania określonych lub wszystkich czynności przez dany podmiot lub w danym przedsiębiorstwie lub zakładzie.”;

8) w art. 8a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) o których mowa w art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a, art. 43b oraz w art. 89 ust. 5,
- 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a, art. 43b lub art. 89 ust. 5 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji”;

9) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku gdy podmiot prowadzący działalność nadzorowaną nie zastosuje się do nakazu lub zakazu określonego w decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1 i 3, wydaje decyzję zakazującą prowadzenia określonego rodzaju działalności nadzorowanej i skreśla podmiot z rejestru, o którym mowa w art. 11.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1a pkt 2 lub ust. 1b pkt 1 lit. b, powiatowy lekarz weterynarii skreśla podmiot, przedsiębiorstwo lub zakład z rejestru, o którym mowa w art. 11.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii informuje o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d-f, h, i, l, p oraz decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1a pkt 2 i ust. 1b pkt 1 lit. b, Głównego Lekarza Weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

10) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi rejestr podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-1, n, p oraz w art. 4 ust. 3, oraz przedsiębiorstw i zakładów zatwierdzonych lub warunkowo zatwierdzonych na podstawie art. 24 ust. 1 lub art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, na obszarze jego właściwości.”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Rejestr zawiera w szczególności:”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) informacje o decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 1a pkt 1, 3 i 4 lub ust. 3;”;

11) w art. 12:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykaz podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz przedsiębiorstw i zakładów objętych tą działalnością.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c-f, h oraz l, a w przypadku działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub

produktów pochodnych – wykaz podmiotów prowadzących tę działalność i przedsiębiorstw lub zakładów objętych tą działalnością, a także aktualizuje te listy i ten wykaz.”;

12) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Wymagania weterynaryjne dla przywozu zwierząt i niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego”;

13) w art. 15 uchyla się ust. 3;

14) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Wymagania weterynaryjne dla handlu zwierzętami i niejadalnymi produktami pochodzenia zwierzęcego”;

15) w art. 22 uchyla się ust. 4–6;

16) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Wymagania weterynaryjne dla niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego umieszczanych na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;

17) uchyla się art. 26;

18) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Wymagania weterynaryjne dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych

Art. 26a. 1. Wymagania weterynaryjne dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych są określone w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia oraz w ustawie.

2. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

1) właściwy miejscowo powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wykonuje zadania i czynności państwa członkowskiego, właściwego organu oraz właściwej władzy określone w rozporządzeniu nr 1069/2009 i przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia, w tym przeprowadza kontrole spełniania wymagań określonych w tych przepisach;

2) Główny Lekarz Weterynarii:

a) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego, właściwego organu oraz właściwej władzy w zakresie udostępniania oraz przekazywania Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej informacji, dokumentów i danych oraz dokonywania zgłoszeń i składania wniosków

określonych w rozporządzeniu nr 1069/2009 oraz w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia,

- b) wykonuje zadania i czynności właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20, art. 30 i art. 49 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.

3. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje zadania i czynności:

- 1) właściwego organu odpowiedzialnego za punkt kontroli granicznej, właściwego organu punktu kontroli granicznej oraz zadania i czynności właściwego organu i urzędowego lekarza weterynarii w punkcie kontroli granicznej określone w rozporządzeniu nr 142/2011;
- 2) właściwego organu określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy, art. 28 w ust. 1 i 3, w załączniku XII w ust. 1 w lit. c i w załączniku XIV w rozdziale I w sekcji 2 w ust. 4 w lit. b rozporządzenia nr 142/2011.

4. Jeżeli wykonanie zadań lub czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów wymienionych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii dokonuje rozstrzygnięcia w drodze decyzji.

5. Decyzjom wydanym w sprawach, o których mowa w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VI w rozdziale II:

- 1) w sekcji 2 w ust. 1 w lit. e pkt iii,
- 2) w sekcji 3 w ust. 2 w lit. c,
- 3) w sekcji 4 w lit. b

– nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z rozporządzenia nr 1069/2009 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia wynika:

- 1) obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, a także sposób ich wykonania,
  - 2) możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, a także sposób ich wykonania
- mając na względzie zapobieżenie zagrożeniu stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne dla zdrowia ludzi lub zwierząt oraz ograniczenie lub zlikwidowanie tego zagrożenia.

Art. 26b. Zabrania się przewozu wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przechowywania na tym terytorium nawozów organicznych i polepszaczy gleby w opakowaniach i workach o wadze przekraczającej 50 kg, które zostały oznakowane w sposób określony w załączniku VIII w rozdziale II w ust. 2 w lit. c pkt ii tiret drugie rozporządzenia nr 142/2011.

Art. 26c. Jeżeli na terenach odosobnionych w rozumieniu art. 3 pkt 23 rozporządzenia nr 1069/2009, położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, występuje potrzeba zastosowania odstępstwa określonego w art. 19 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, właściwy miejscowo wojewoda, kierując się potrzebą zapewnienia ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii, określa, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, granice terenów odosobnionych, na których stosuje się odstępstwa.

Art. 26d. 1. Dopuszcza się, przy przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, przekazywanie informacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009, przez ich umieszczenie w dokumencie handlowym, w który zaopatruje się uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu handlowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie

ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, a także sprawny przepływ informacji o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktach pochodnych.

Art. 26e. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi zwierząt gospodarskich przemieszczania tych zwierząt, w przypadku powzięcia podejrzenia, że w żywieniu tych zwierząt były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, zwierzęta mogą być przemieszczone wyłącznie do rzeźni w celu zabicia. Przed dokonaniem przemieszczenia posiadacz zwierząt informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał taką decyzję, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie podejmuje czynności mające na celu potwierdzenie albo wykluczenie podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

4. W przypadku wykluczenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1.

5. W przypadku potwierdzenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji, zabicie takich zwierząt w rzeźni.

6. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 i 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 26f. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych przemieszczania, zbywania lub udostępniania takich produktów, jeżeli posiadacz ten:

- 1) nie dokonał rejestracji, o której mowa w art. 6 ust. 1a pkt 1, lub
- 2) nie uzyskał zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia, o których mowa w art. 6 ust. 1a pkt 2.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przemieszczanie, zbycie lub udostępnienie produktów wymienionych w ust. 1 może być dokonane wyłącznie po uzyskaniu zgody powiatowego lekarza weterynarii, wydanej w drodze decyzji, na warunkach określonych w tej zgodzie.

3. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy posiadacz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, lub produktów wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych dokona rejestracji, o której mowa w art. 6 ust. 1a pkt 1, lub uzyska zatwierdzenie albo warunkowe zatwierdzenie, o których mowa w art. 6 ust. 1a pkt 2.

4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 26g. Próbki, o których mowa w załączniku XI w rozdziale I w sekcji 2 w lit. d rozporządzenia nr 142/2011, są pobierane i badane na koszt podmiotu prowadzącego działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.

Art. 26h. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia nr 1069/2009 lub przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie tego rozporządzenia upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia odrębnych regulacji prawnych, może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz tryb postępowania z tymi produktami, w tym wprowadzić zakazy, nakazy i ograniczenia oraz wskazać przypadki, w których takich zakazów, nakazów i ograniczeń nie stosuje się, mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa epizootycznego oraz zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt.

2. Jeżeli wprowadzenie zakazów, nakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów wymienionych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje rozstrzygnięcia w drodze decyzji.”;

19) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za dalsze przetwarzanie uważa się przetwarzanie zwierząt akwakultury, przed ich spożyciem przez ludzi, przy użyciu jakichkolwiek środków i metod naruszających

ich pierwotną budowę anatomiczną, obejmujących w szczególności wykrwawianie, patroszenie, odgławianie, krojenie i filetowanie, w wyniku których powstają odpady lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, które mogą stwarzać ryzyko rozprzestrzeniania się chorób tych zwierząt.”;

20) art. 43a otrzymuje brzmienie:

„Art. 43a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów przeprowadzane lub wykonywane w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane lub wykonywane wyłącznie w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach, jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia takich pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów.

2. Zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium dokonuje Główny Lekarz Weterynarii, na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić badania i inne czynności określone w ust. 1, jeżeli pomieszczenie, obiekt lub laboratorium, osoby przeprowadzające takie badania i wykonujące takie czynności oraz metody przeprowadzania takich badań lub wykonywania takich czynności spełniają wymagania bezpieczeństwa biologicznego określone w przepisach w sprawie Inspekcji Weterynaryjnej oraz w przepisach Unii Europejskiej, w tym wprowadzających podręczniki badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) dotyczących prac z żywymi czynnikami zakaźnymi w laboratoriach oraz pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) określenie rodzaju i zakresu przeprowadzanych badań lub wykonywanych czynności;
- 3) określenie lokalizacji pomieszczenia, obiektu lub laboratorium, w których mają być przeprowadzane badania lub wykonywane czynności.

4. Główny Lekarz Weterynarii w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza kontrolę w pomieszczeniu, obiekcie lub laboratorium.

5. Główny Lekarz Weterynarii po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 4, w drodze decyzji:

- 1) zatwierdza pomieszczenie, obiekt lub laboratorium po stwierdzeniu spełnienia wymagań niezbędnych do zatwierdzenia określonych w ust. 2;
- 2) odmawia zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium po stwierdzeniu, że nie są spełnione wymagania niezbędne do zatwierdzenia określone w ust. 2.

6. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz podręczników badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) dotyczących prac z żywymi czynnikami zakaźnymi w laboratoriach oraz pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.”;

- 21) po art. 43a dodaje się art. 43b i art. 43c w brzmieniu:

„Art. 43b. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań określonych w art. 43a ust. 2, Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję nakazującą usunięcie stwierdzonych naruszeń w określonym terminie.

2. W przypadku niezastosowania się do nakazu zawartego w decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie pomieszczenia, obiektu lub laboratorium.

3. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 i 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 43c. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów oraz informuje Komisję o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”;

- 22) w art. 48a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli wykonanie czynności lub zadań, o których mowa w ust. 1, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego określonych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje takiego rozstrzygnięcia w drodze decyzji.”;

- 23) w art. 52c ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Laboratoria przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je właściwym krajowym laboratoriom referencyjnym.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań, o których mowa w ust. 1, oraz terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań oraz prawidłową realizację monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.”;

24) w art. 57:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, program, o którym mowa w ust. 2, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie wymagania weterynaryjne dla handlu zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego.”,

b) ust. 6 i 6a otrzymują brzmienie:

„6. Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia program, o którym mowa w ust. 5, z ministrem właściwym do spraw:

- 1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
- 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

6a. Główny Lekarz Weterynarii po dokonaniu uzgodnień, o których mowa w ust. 6, występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie tak uzgodnionego programu, a w przypadku programu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, realizowanego na obszarze strefy lub enklawy stanowiących mniej niż 75% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie obejmują obszaru zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi – składa Komisji Europejskiej oświadczenie o zamiarze realizacji takiego programu.”,

c) po ust. 6a dodaje się ust. 6b i 6c w brzmieniu:

„6b. Główny Lekarz Weterynarii, w wyniku uzgodnień z Komisją Europejską, a w przypadku programu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, realizowanego na obszarze strefy lub enklawy stanowiących mniej niż 75% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie obejmują obszaru zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi – w wyniku uzgodnień z Komisją Europejską oraz państwami

członkowskimi Unii Europejskiej, dokonuje zmian w programie, o którym mowa w ust. 5.

6c. Program, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, realizowany na obszarze strefy lub enklawy stanowiących mniej niż 75% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie obejmują obszaru zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi, uznaje się za zatwierdzony, gdy Komisja Europejska lub państwa członkowskie Unii Europejskiej nie zgłoszą zastrzeżeń do oświadczenia, o którym mowa w ust. 6a.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa wprowadza program, o którym mowa w ust. 5, po jego zatwierdzeniu, w drodze rozporządzenia, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, poprawę sytuacji epizootycznej państwa oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”,

e) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Do zmian programu wprowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części:

- 1) zgodnie z ust. 3, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio;
- 2) zgodnie z ust. 7, przepisy ust. 1, 2, 5–6c stosuje się odpowiednio.”;

25) w art. 77:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokonuje przywozu zwierząt lub niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego wbrew zakazowi przywozu lub bez zachowania, lub z naruszeniem wymagań weterynaryjnych obowiązujących w tym zakresie,”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dokonuje handlu lub umieszcza na rynku zwierzęta lub niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań weterynaryjnych obowiązujących w tym zakresie,”,

c) uchyla się pkt 6;

26) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. Przepisu art. 77 pkt 1 nie stosuje się do działalności w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych.”;

27) w art. 85:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1a,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do działalności w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych.”;

28) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a

Kary administracyjne

Art. 85a. 1. Kto:

- 1) prowadzi działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych bez dokonania rejestracji albo uzyskania zatwierdzenia lub warunkowego zatwierdzenia,
- 2) prowadząc działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych:
  - a) usuwa, stosuje, przetwarza lub wysyła te produkty niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 12–14, art. 25, art. 26, art. 28 i art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 8 ust. 1, art. 9, art. 10 ust. 1 i 3, art. 23 ust. 3 oraz art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011,
  - b) gromadzi, przewozi, identyfikuje lub znakuje te produkty niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 17 ust. 1 lit. a, lub art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011, lub art. 26b,
  - c) nie posiada dokumentów handlowych lub świadectw zdrowia spełniających wymagania określone w art. 21 ust. 2 akapit pierwszy i ust. 3 akapit pierwszy lub art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 17 ust. 1 lit. b lub art. 31 rozporządzenia nr 142/2009, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 26d ust. 2,
  - d) nie pieczętuje przesyłek takich produktów lub pieczętuje te przesyłki niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009,
  - e) nie prowadzi rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, lub rejestru, o którym mowa w załączniku VI w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 5 rozporządzenia nr 142/2011, lub prowadzi te rejestry niezgodnie z wymaganiami określonymi w tych przepisach,
  - f) przywozi na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne niespełniające

- wymagań określonych w art. 41 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 25–28 rozporządzenia nr 142/2011 lub objęte zakazem określonym w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, lub dokonuje tranzytu przez to terytorium takich produktów,
- g) umieszcza na rynku produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne niespełniające wymagań określonych w art. 31 ust. 1, art. 35, art. 36, art. 37 ust. 1 i ust. 2 akapit pierwszy i drugi, art. 38 i art. 39 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 21, art. 24 ust. 2–4, lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011,
  - h) wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 43 rozporządzenia nr 1069/2009, art. 26 rozporządzenia nr 142/2011 lub przepisami zawartymi w załączniku IV w rozdziale V w sekcji E rozporządzenia nr 999/2001,
  - i) dokonuje handlu produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub produktami pochodnymi niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 48 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 1069/2009,
  - j) umieszcza na rynku lub stosuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozy organiczne lub polepszacze gleby niezgodnie z warunkami określonymi w art. 32 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011,
  - k) nie stosuje się do rozstrzygnięć wydanych na podstawie art. 8 ust. 1a pkt 1, 3 i 4,
  - l) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, wydanych na podstawie art. 26h ust. 1,
- 3) nie stosuje się do zakazu określonego w:
- a) art. 11 ust. 1 lit. a lub d rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 7 rozporządzenia nr 999/2001,
  - b) art. 11 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009,
  - c) art. 11 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011,
- 4) dopuszcza do zanieczyszczenia mączką mięsno-kostną lub przetworzonym białkiem zwierzęcym paszy przeznaczonej dla zwierząt, w żywieniu których stosowanie takiej mączki mięsno-kostnej lub takiego przetworzonego białka zwierzęcego jest niedozwolone,

- 5) będąc posiadaczem:
- a) zwierząt gospodarskich, nie stosuje się do zakazów lub nakazów, wydanych na podstawie art. 26e ust. 1 lub 5,
  - b) zwierząt gospodarskich, wbrew obowiązkowi określone w art. 26e ust. 2, nie informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał decyzję określoną w art. 26e ust. 1, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta,
  - c) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, lub produktów wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, nie stosuje się do decyzji powiatowego lekarza weterynarii dotyczącej tych produktów, wydanej na podstawie art. 26f ust. 1 lub 2

– podlega karze pieniężnej.

2. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie przekracza wielokrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, z tym że w przypadku popełnienia czynu, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 w zakresie nieuzyskania zatwierdzenia lub warunkowego zatwierdzenia, pkt 2 lit. a, c, f–k, pkt 3 lit. a, pkt 4 i 5 – trzydziestokrotności kwoty takiego wynagrodzenia;
- 2) ust. 1 pkt 1 w zakresie niedokonania rejestracji, pkt 2 lit. b, d i l oraz pkt 3 lit. b i c – piętnastokrotności kwoty takiego wynagrodzenia.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1, różnicując je w zależności od rodzaju tych naruszeń oraz stopnia zagrożenia dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stwarzanego przez te naruszenia, a także uwzględniając rozmiar korzyści majątkowych, które podmiot dopuszczający się naruszenia osiągnął lub mógł osiągnąć.

Art. 85b. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii.

Art. 85c. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 85a ust. 1, wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 85a ust. 2:

- 1) jest nie niższa od wysokości kary pieniężnej wymierzonej poprzednio za takie naruszenie;
- 2) ustala się, dokonując powiększenia o 25% wysokości kary pieniężnej ustalonej zgodnie z pkt 1 i art. 85a ust. 2.

Art. 85d. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 85e. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii albo granicznego inspektoratu weterynarii, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Art. 85f. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, 1101, 1342 i 1529).”;

- 29) w załączniku nr 1 dodaje się pkt 28 w brzmieniu:

„28) Republika Chorwacji: żupanija.”;

- 30) w załączniku nr 2 uchyla się pkt 38.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767 oraz z 2010 r. Nr 200, poz. 1326) w art. 2a w ust. 1:

- 1) w pkt 1:

- a) po lit. g dodaje się lit. ga w brzmieniu:

„ga) 8 października 1991 r. – w Socjalistycznej Federalnej Republice Jugosławii dla Republiki Chorwacji, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Chorwacji na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Chorwacji,”

- b) lit. o otrzymuje brzmienie:

„o) 1 stycznia 2007 r. – w Republice Bułgarii lub Rumunii,”

- c) dodaje się lit. p w brzmieniu:

„p) 1 lipca 2013 r. – w Republice Chorwacji, albo”;

- 2) w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) Socjalistycznej Federalnej Republice Jugosławii dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli

dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Słowenii lub Republiki Chorwacji na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Słowenii lub Republiki Chorwacji, albo”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 9 lit. b otrzymuje brzmienie:
  - „b) określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.);”;
- 2) odnośnik nr 15 otrzymuje brzmienie:
  - „¹⁵⁾ Tryb i sposób postępowania z pozostałościami cateringowymi reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) oraz przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia.”;
- 3) w załączniku dodaje się pkt 28 w brzmieniu:

„28. Terytorium Republiki Chorwacji”.

Art. 4. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
  - „5) handel – swobodny obrót pomiędzy państwami członkowskimi w rozumieniu art. 28 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;”;
- 2) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2007 r. Nr 133, poz. 920, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 oraz z 2012 r. poz. 1194 i 1526.

„2. Zwierząt i produktów, wymienionych w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 objętych zakazem wprowadzania na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze względu na ochronę zdrowia ludzi lub zwierząt, zgodnie z postanowieniami art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie wysyła się także do innego państwa członkowskiego.”;

3) w art. 24 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) produkty wymienione w przepisach wskazanych w części II załącznika nr 2 nie zostaną wysłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli nie mogą być wprowadzane na rynek krajowy ze względów, o których mowa w art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”;

4) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Z zastrzeżeniem art. 24, jeżeli wymagania weterynaryjne nie zostały określone w przepisach prawa Unii Europejskiej oraz w przypadku gdy przedmiotem handlu są produkty wskazane w przepisach wymienionych w części II załącznika nr 2 i państwo przeznaczenia wymaga ze względu na postanowienia ogólne Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby zakład pochodzenia produktów spełniał wymagania państwa przeznaczenia odnośnie do tych produktów, to przedmiotem handlu mogą być produkty pochodzące z zakładów, które spełniają te wymagania.”;

5) w załączniku nr 1 do ustawy w części II ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie tego rozporządzenia.”;

6) w załączniku nr 2 do ustawy w części II ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie tego rozporządzenia.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744 oraz z 2011 r. Nr 54, poz. 278) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie:
  - „b) wprowadzaniem na rynek zwierząt, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) i produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 tego rozporządzenia.”;
- 2) w art. 8a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
  - „1) o których mowa w art. 25a ust. 3,
  - 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 25a ust. 3 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji”;
- 3) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
  - „2. Podmioty prowadzące działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. o ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, nieodpłatnie udostępniają organom Inspekcji Weterynaryjnej pomieszczenia w przypadku, o którym mowa w załączniku IV w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.).”;
- 4) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
  - „1. Stwierdzenie albo wykluczenie choroby zakaźnej zwierzęcia, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych

pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych oraz pasz może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.”;

5) art. 25a otrzymuje brzmienie:

„Art. 25a. 1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku dla celów kontroli urzędowych, składa na piśmie wniosek do Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) kopię oryginału:
  - a) certyfikatu akredytacji,
  - b) zakresu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonym we wniosku;
- 2) opinię, do której dołącza się raport krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla kierunku badań, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – krajowego lub wspólnotowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, wydaną nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, o:
  - a) kwalifikacjach osób przeprowadzających badania,
  - b) spełnianiu warunków niezbędnych do przeprowadzania badań,
  - c) stosowanych metodach badawczych;
- 3) kopię oryginału raportu z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

3. Główny Lekarz Weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium ubiegające się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych.

4. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1:

- 1) bierze udział w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez to krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż

raz na 4 lata w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne;

- 2) poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego.

5. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości, o których mowa w ust. 4 pkt 1, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu biegłości przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

6. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie, jeżeli:

- 1) jednostka akredytująca cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub
- 2) laboratorium:
  - a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, lub ponownemu badaniu biegłości, o którym mowa w ust. 5, lub
  - b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 4 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub
  - c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub

- d) nie przekazało niezwłocznie wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, lub
- e) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce lokalizacji laboratorium informacji, o której mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

7. Krajowe laboratorium referencyjne, jednostka akredytująca i powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informują Głównego Lekarza Weterynarii o wystąpieniu przyczyn mogących stanowić podstawę do cofnięcia laboratorium zatwierdzenia.

8. Jeżeli laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a–c, z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie przeprowadzić badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 25 ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć, na czas określony, do przeprowadzania tych badań laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d.

9. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wyznaczenia, o którym mowa w ust. 8, określa:

- 1) zakres badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez wyznaczone laboratorium;
  - 2) sposób pozyskiwania przez wyznaczone laboratorium materiału do badań laboratoryjnych;
  - 3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych badań laboratoryjnych;
  - 4) wysokość opłat za badania laboratoryjne przeprowadzane przez wyznaczone laboratorium.”;
- 6) art. 25c otrzymuje brzmienie:
- „Art. 25c. 1. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii corocznie, w terminie do dnia 1 grudnia, projekt szczegółowego zakresu rzeczowego ich zadań, które będą realizowane w następnym roku kalendarzowym.
2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, szczegółowy zakres rzeczowy zadań krajowych laboratoriów referencyjnych, które będą realizowane w następnym roku kalendarzowym.”;
- 7) po art. 25d dodaje się art. 25e–25g w brzmieniu:

„Art. 25e. 1. Badania laboratoryjne przeprowadzane w celu zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pasz przez podmioty prowadzące działalność określoną w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, o produktach pochodzenia zwierzęcego lub o paszach, w przypadku gdy wyniki tych badań są wykorzystywane dla celów kontroli urzędowej, są przeprowadzane w laboratoriach, o których mowa w art. 25 ust. 2, albo w laboratoriach wpisanych do rejestru prowadzonego przez Głównego Lekarza Weterynarii, chyba że państwo trzecie określiło inne wymagania w tym zakresie.

2. Laboratorium wpisane do rejestru może przeprowadzać badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1, wyłącznie zgodnie z rodzajem i kierunkiem badań laboratoryjnych, w zakresie których zostało wpisane do tego rejestru.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii prowadzi w postaci elektronicznej.

4. W rejestrze wpisuje się nazwę i adres laboratorium, datę wpisania laboratorium do rejestru, rodzaj i kierunek przeprowadzanych badań laboratoryjnych oraz ich metodykę.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

Art. 25f. 1. Wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 25e ust. 1, dokonuje Główny Lekarz Weterynarii na wniosek złożony na piśmie przez kierownika laboratorium.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) określenie rodzaju i kierunku przeprowadzanych badań laboratoryjnych oraz metod ich przeprowadzania;
- 3) określenie lokalizacji laboratorium, w którym mają być przeprowadzane badania laboratoryjne.

3. Do wniosku dołącza się kopię oryginału raportu z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych.

4. W przypadku gdy nie ma krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla określonego kierunku badań laboratoryjnych, kierownik laboratorium do wniosku dołącza kopię oryginału:

- 1) certyfikatu akredytacji wraz z zakresem akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań laboratoryjnych określonym we wniosku albo
- 2) raportu z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

5. Główny Lekarz Weterynarii odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wpisu laboratorium do rejestru, jeżeli nie uzyskało ono w badaniach, o których mowa w ust. 3 lub ust. 4 pkt 2, wyniku zgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania.

6. Laboratorium wpisane do rejestru bierze udział w badaniach biegłości przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez to krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

7. Laboratorium wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości, o których mowa w ust. 7, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu biegłości przeprowadzanemu przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

8. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium z rejestru, jeżeli:

- 1) jednostka akredytująca cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację w przypadku, o którym mowa w ust. 4, lub
- 2) laboratorium:
  - a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniom, o których mowa w ust. 6 lub 7, lub
  - b) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce lokalizacji laboratorium informacji, o której mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

9. Krajowe laboratorium referencyjne, jednostka akredytująca i powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informują Głównego Lekarza Weterynarii o zaistnieniu przyczyn, o których mowa w ust. 8, mogących stanowić podstawę do wykreślenia laboratorium z rejestru.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz badań laboratoryjnych określonych w art. 25e ust. 1, mając na względzie znaczenie wyników tych badań zarówno dla ochrony zdrowia zwierząt, zapewnienia efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz, jak i przy wystawianiu przez organy Inspekcji Weterynaryjnej świadectw zdrowia dla przesyłek zwierząt i takich produktów oraz pasz.

Art. 25g. 1. Koszty udziału laboratorium w badaniach biegłości i koszty kontroli laboratorium przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych ponosi podmiot prowadzący laboratorium.

2. Kosztów, o których mowa w ust. 1, nie ponoszą podmioty prowadzące laboratoria wymienione w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a–c.

3. Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości i przeprowadzania kontroli przez krajowe laboratoria referencyjne stanowią dochód budżetu państwa.”;

8) w art. 26 w ust. 5 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) uzyskane z badań laboratoryjnych określonych w art. 25e ust. 1.”;

9) w art. 30 w ust. 1 w pkt 5 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych,”.

Art. 6. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 204, poz. 1281, z 2009 r. Nr 116, poz. 976 oraz z 2012 r. poz. 1529) w art. 2 w ust. 1 pkt 10 i 10a otrzymują brzmienie:

„10) zakład przetwórczy – zakład przetwórczy w rozumieniu pkt 58 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.);

10a) spalarnia – spalarnię w rozumieniu pkt 56 załącznika I do rozporządzenia wymienionego w pkt 10;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.⁴⁾) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.⁵⁾) po art. 53 dodaje się art. 53a–53f w brzmieniu:

„Art. 53a. Podmiot działający na rynku pasz, który wytwarza lub wprowadza do obrotu pasze dla określonego gatunku lub kategorii zwierząt, zawierające lub

---

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 81, poz. 528 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 144, poz. 899, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 230, poz. 1511, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2012 r. poz. 1007.

wytworzone z udziałem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) lub produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 tego rozporządzenia, których stosowanie w żywieniu takich zwierząt jest zabronione na podstawie art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia

– podlega karze pieniężnej.

Art. 53b. 1. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 53a, nie przekracza trzydziestokrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

2. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 53a, wysokość kary pieniężnej:

- 1) jest nie niższa od wysokości kary pieniężnej wymierzonej poprzednio za takie naruszenie;
- 2) ustala się, dokonując powiększenia o 25% wysokości kary pieniężnej ustalonej zgodnie z pkt 1 i ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w ust. 53a, różnicując je w zależności od rodzaju lub kategorii zwierząt, w żywieniu których miały być stosowane pasze zawierające lub wytworzone z udziałem niedozwolonych do stosowania w żywieniu takich zwierząt produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, oraz uwzględniając stopień zagrożenia, jakie dane naruszenie stwarza dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, a także rozmiar korzyści majątkowych, które podmiot dopuszczający się naruszenia osiągnął lub mógł osiągnąć.

Art. 53c. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, powiatowy lekarz weterynarii.

Art. 53d. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 53e. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Art. 53f. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, 1101, 1342 i 1529).”.

Art. 9. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

– w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) pochodzące od zwierząt gospodarskich, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, odchody, z wyjątkiem odchodów pszczół, bez dodatków innych substancji,”

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) środek poprawiający właściwości gleby – substancje dodawane do gleby w celu poprawy jej właściwości lub jej parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych;”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nawozy organiczne i polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, uznaje się za nawozy i środki wspomagające uprawę roślin wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub z produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub zawierające w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.”;

2) w art. 3 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) naturalne, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1069/2009.”;

3) w art. 4:

a) w ust. 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kopię decyzji powiatowego lekarza weterynarii o zatwierdzeniu zakładu przetwórczego produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych wytwarzającego nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin oraz nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego lub oświadczenie o jej uzyskaniu – dla nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, a w przypadku nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin pochodzącego z państwa innego niż Rzeczpospolita Polska – inne równoważne dokumenty.”,

b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych o spełnieniu przez:

- a) nawóz organiczny, organiczno-mineralny albo środek wspomagający uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, wymagań, o których mowa w rozporządzeniu nr 1069/2009,
- b) składnik dodany do nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z mączki mięsno-kostnej uzyskanej z materiału kategorii 2 lub z przetworzonego białka zwierzęcego, lub zawierają w swoim składzie taką mączkę mięsno-kostną lub przetworzone białko zwierzęce, wymagań, o których mowa w załączniku XI w rozdziale II w sekcji 1 w ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej

dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.

c) dodaje się ust. 10–13 w brzmieniu:

„10. W przypadku wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z mączki mięsno-kostnej uzyskanej z materiału kategorii 2 lub z przetworzonego białka zwierzęcego, lub zawierają w swoim składzie taką mączkę mięsno-kostną lub przetworzone białko zwierzęce, składnik, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 lit. b, dodany do tego nawozu albo środka umieszcza się w wykazie prowadzonym przez Głównego Lekarza Weterynarii wraz z podaniem informacji o zawartości tego składnika w tym nawozie albo środku, wyrażonej ilościowo na jednostkę objętości lub masy. Wykaz jest udostępniany na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

11. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza w wykazie wymienionym w ust. 10 składnik, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 lit. b, zatwierdzony przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej zgodnie z art. 22 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011 wraz z podaniem informacji o zawartości tego składnika w nawozie albo środku wspomagającym uprawę roślin wyrażonej ilościowo na jednostkę objętości lub masy.

12. Główny Lekarz Weterynarii wykreśla z wykazu wymienionego w ust. 10 składnik, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 lit. b, jeżeli składnik ten, zastosowany w nawozie albo środku wspomagającym uprawę roślin zgodnie z zawartością podaną w tym wykazie, nie spełnia wymagań, o których mowa w załączniku XI w rozdziale II w sekcji 1 w ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011.

13. Przepisu ust. 6 pkt 2 lit. b nie stosuje się w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, do którego został dodany składnik umieszczony w wykazie, o którym mowa w ust. 10, gdy zawartość tego składnika w nawozie lub środku jest taka sama jak zawartość podana dla tego składnika w tym wykazie.”;

4) w art. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informację, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin został wytworzony z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawiera w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub

produkty pochodne – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne;”;

5) w art. 7:

a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zostanie ujawnione, że nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin, który został wytworzony z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawiera w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 6 pkt 2.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, jeżeli zostało ujawnione, że zmieniono skład lub surowce wykorzystywane do produkcji nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin zadeklarowane w dokumentacji dołączonej do wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin.”,

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub w ust. 2a, zostało cofnięte to:”;

6) w art. 8 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykazy nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, które mogą być wprowadzone do obrotu na podstawie pozwoleń, o których mowa w art. 4 ust. 1, zawierające numer i datę wydania pozwolenia, informację, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin został wytworzony z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawiera w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, nazwę nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, a także imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:”;

7) w art. 9 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Znakowania nawozów organicznych, organiczno-mineralnych, środków poprawiających właściwości gleby, stymulatorów wzrostu i podłoży do upraw, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, dokonuje się w sposób określony w rozporządzeniu nr 1069/2009.”;

8) w art. 18 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada plan nawożenia opracowany zgodnie z zasadami dobrej praktyki rolniczej, na podstawie składu chemicznego nawozów oraz potrzeb pokarmowych roślin i zasobności gleb, uwzględniając stosowane odpady i środki wspomagające uprawę roślin, z wyłączeniem tych podmiotów, które zbywają w całości nawozy naturalne;”;

9) w art. 20 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zabrania się stosowania nawozów;”;

10) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne i środki wspomagające uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, przewozi się w sposób określony w rozporządzeniu nr 1069/2009.”;

11) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Inspekcja Weterynaryjna przeprowadza kontrolę w zakresie spełniania przez nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia lub w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513 oraz z ...).”;

12) w art. 40 w ust. 2:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) nie dołącza do nawozu oraz środka wspomagającego uprawę roślin w postaci płynnej informacji o temperaturze, w jakiej powinny być one przechowywane,

oraz informacji o środkach, jakie powinny być podjęte, aby zapobiec wypadkom w trakcie ich przechowywania”,

b) uchyla się pkt 9;

13) w art. 41 uchyla się pkt 8.

Art. 10. 1. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium do przeprowadzania badań i innych czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów wykonywanych w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym, wszczętych na podstawie art. 43a ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Pomieszczenia, obiekty lub laboratoria, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały zatwierdzenie na podstawie art. 43a ust. 5 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, uważa się za laboratoria zatwierdzone zgodnie z art. 43a ust. 5 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. 1. Programy ustanowione na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc na okres, na który zostały ustanowione.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, mogą być zmieniane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, w granicach określonych w art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. 1. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia laboratorium do przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych lub cofnięcia takiego zatwierdzenia, wszczętych na podstawie art. 25a ustawy wymienionej w art. 5 i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Laboratoria, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały zatwierdzenie na podstawie art. 25a ustawy wymienionej w art. 5, uważa się za laboratoria zatwierdzone zgodnie z art. 25a ustawy wymienionej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Laboratoria prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy działalność, której prowadzenie zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie wymagało wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 25e ustawy wymienionej w art. 5, tracą prawo do prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie

złożą, zgodnie z jej przepisami, wniosku o dokonanie takiego wpisu, na podstawie którego zostaną wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 25e ustawy wymienionej w art. 5.

Art. 13. Składniki, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300, z 14.11.2009, str. 1), zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umieszcza się w wykazie, o którym mowa w art. 4 ust. 10 ustawy wymienionej w art. 9.

Art. 14. Podmioty, przedsiębiorstwa lub zakłady w rozumieniu art. 3 pkt 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z tym rozporządzeniem w okresie od dnia 4 marca 2011 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się odpowiednio za zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z przepisami ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Zakłady higieny weterynaryjnej, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy wymienionej w art. 5, przekazują, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla danego kierunku badań izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, o których mowa w art. 52c ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Listy podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania, przechowywania, transportowania, operowania, przetwarzania oraz wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1, stają się wykazem, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Wykaz, o którym mowa w art. 43a ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, staje się wykazem, o którym mowa w art. 43c ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. Postępowania w sprawach, o których mowa w:

- 1) art. 77 pkt 1, 2, 3 i 6 oraz art. 85 ust. 1 pkt 1a ustawy wymienionej w art. 1 – w zakresie ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi,
  - 2) art. 40 ust. 2 pkt 9 ustawy wymienionej w art. 9
- wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy toczą się na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 19. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 33 ustawy wymienionej w art. 5 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

4. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 i art. 11 ustawy wymienionej w art. 9 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa została opracowana na podstawie założeń przyjętych przez Radę Ministrów.

Celem uchwalenia projektowanej ustawy jest zapewnienie efektywnego i jednolitego stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia. Dotychczas na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1069/2009 zostało wydane rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”, oraz rozporządzenia zmieniające rozporządzenie nr 142/2011.

Ze względu na fakt, iż obowiązujące przepisy krajowe były tworzone w okresie obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.), które z dniem 4 marca 2011 r. zostało zastąpione przez rozporządzenie nr 1069/2009, konieczne jest wprowadzenie zmian, które zapewnią prawidłowe stosowanie zarówno rozporządzenia nr 1069/2009, jak i rozporządzenia nr 142/2011.

Ponadto celem projektowanej ustawy jest zapewnienie pełnego wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie

wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/655/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344), dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz. Urz. UE L 238 z 24.11.2006, str. 14, z późn. zm.) oraz dyrektywy wykonawczej Komisji 2012/31/UE z dnia 25 października 2012 r. zmieniającej załącznik IV do dyrektywy Rady 2006/88/WE w odniesieniu do wykazu gatunków ryb podatnych na wirusową posocnicę krwotoczną oraz do wykreślenia wpisu dotyczącego zakaźnego zespołu owrzodzenia (Dz. Urz. UE L 297 z 26.10.2012, str. 26). Zmiany proponowane w tym zakresie stanowią reakcję na problemy, które pojawiły w związku ze stosowaniem obowiązującego prawa.

Projektowana ustawa dostosowuje również przepisy polskiego prawa weterynaryjnego w związku z przystąpieniem w dniu 1 lipca 2013 r. Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej. Zmiany takie wprowadza się w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.), ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767, z późn. zm.) i ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.).

Wprowadzenie projektowanych regulacji wymaga dokonania zmian w kilku ustawach, przy czym najszerszy jest zakres nowelizacji ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, dokonywanej w art. 1 projektu.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się nowe definicje lub modyfikuje definicje pojęć już używanych w wyżej wymienionej ustawie, takich jak: „zwierzęta gospodarskie”, „umieszczanie na rynku”, „produkty”, „handel”, aby zapewnić ich spójność z terminologią występującą w wyżej wymienionych przepisach Unii Europejskiej,
- 2) wskazuje się, jakie organy Inspekcji Weterynaryjnej będą wykonywały zadania i czynności państwa członkowskiego, właściwego organu oraz właściwej władzy, określone w rozporządzeniu nr 1069/2009 i rozporządzeniu nr 142/2011, a jednocześnie upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, jakie konkretnie zadania lub czynności będą wykonywane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej i w jaki sposób,
- 3) dostosowuje się przepisy rozdziału 2 dotyczącego wymagań weterynaryjnych dla podejmowania i prowadzenia działalności nadzorowanej, przewidując, że taką działalność w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych będzie można rozpocząć po dokonaniu jej rejestracji albo zatwierdzenia lub warunkowego zatwierdzenia przez powiatowego lekarza weterynarii i nadaniu prowadzącym ją podmiotom oraz przedsiębiorstwom lub zakładom, w których będzie ona prowadzona, weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego,
- 4) reguluje się – w dodawanym rozdziale 5a – wymagania weterynaryjne dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych oraz obowiązki podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie tych produktów, a ponadto:
  - a) wprowadza się przepis (art. 26a ust. 5), zgodnie z którym decyzjom wydanym w sprawach, o których mowa w załączniku VI w rozdziale II w sekcji 2 w ust. 1 w lit. e pkt iii, w sekcji 3 w ust. 2 w lit. c oraz w sekcji 4 w lit. b rozporządzenia nr 142/2011, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności, tak aby zapewnić właściwe stosowanie tych przepisów, które przewidują, że rozstrzygnięcia podejmowane na ich podstawie mają być wykonywane niezwłocznie, z uwagi na zagrożenie, jakie może powstać dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt,
  - b) wprowadza się przepis (art. 26b) mający na celu ograniczenie stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oznaczania opakowań i worków o wadze przekraczającej 50 kg zawierających nawozy organiczne lub polepszacze

gleby w sposób określony w załączniku VIII w rozdziale II w ust. 2 w lit. c pkt ii tiret drugie rozporządzenia nr 142/2011. Z uwagi na walory informacyjne korzystniejsze jest oznakowanie takich worków w sposób określony w załączniku VIII w rozdziale II w ust. 2 w lit. b w pkt xi rozporządzenia nr 142/2011. Informacja podana na wymienionych opakowaniach lub workach będzie wówczas bardziej rozbudowana,

- c) upoważnia się właściwego miejscowo wojewodę do wydania, po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii, rozporządzenia – aktu prawa miejscowego określającego granice terenów odosobnionych w rozumieniu art. 3 pkt 23 rozporządzenia nr 1069/2009, jeżeli na takich terenach występuje potrzeba stosowania odstępstwa określonego w art. 19 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009 (art. 26c),
- d) przewiduje się dla ministra właściwego do spraw rolnictwa możliwość określenia:
  - wzoru krajowego dokumentu handlowego funkcjonującego w ramach alternatywnego systemu, o którym mowa w art. 21 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1069/2009, w który zaopatruje się uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, przy przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 26d ust. 1),
  - wymagań weterynaryjnych dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz postępowania z takimi produktami, w przypadku gdy w rozporządzeniu nr 1069/2009 lub w rozporządzeniu nr 142/2011 upoważnia się państwo członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia odrębnych regulacji prawnych w tym zakresie (art. 26h),
- e) wprowadza się regulację, zgodnie z którą powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi zwierząt gospodarskich przemieszczania tych zwierząt, w przypadku powzięcia podejrzenia, że w żywieniu tych zwierząt były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne (art. 26e); zmiana ta ma na celu zapobieżenie zdarzającym się dotychczas sytuacjom, w których zwierzęta takie po stwierdzeniu przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, że w żywieniu tych zwierząt mogły być lub były stosowane wymienione niedozwolone

produkty, były natychmiast przemieszczane w nieznane miejsce; w takim przypadku działania organów Inspekcji Weterynaryjnej mające na celu przeciwdziałanie poddaniu takich zwierząt ubojowi oraz wykorzystaniu pochodzących od nich produktów do wytworzenia żywności były bardzo utrudnione i często kończyły się niepowodzeniem; produkty pozyskane z takich zwierząt często trafiały do spożycia przez ludzi, powodując zagrożenie dla zdrowia publicznego; w przypadku potwierdzenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, powiatowy lekarz weterynarii nakaże, w drodze decyzji, zabicie takich zwierząt w rzeźni; wymienionym decyzjom o zakazie przemieszczania zwierząt oraz o zabiciu zwierząt w rzeźni będzie obowiązkowo nadawana klauzula natychmiastowej wykonalności; nadawanie klauzul natychmiastowej wykonalności jest konieczne, aby osiągnąć cel projektowanej regulacji, to jest powstrzymanie przemieszczania zwierząt i wykorzystywania pochodzących od nich produktów do wytworzenia żywności, w przypadkach gdy powzięto lub potwierdzono podejrzenie, że w żywieniu tych zwierząt były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne; niezastosowanie się do wyżej wymienionych decyzji powiatowego lekarza weterynarii będzie podlegało dotkliwej sankcji finansowej wymierzonej w postaci kary administracyjnej (art. 85a ust. 1 pkt 5 lit. a i ust. 2 pkt 1),

- f) wprowadza się regulację (w art. 26f), zgodnie z którą powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych przemieszczania, zbywania lub udostępniania takich produktów, jeżeli nie uzyskał on zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2, lub nie dokonał rejestracji, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1; wymieniona regulacja dotyczy podmiotów, które prowadzą działalność nielegalnie, bez uzyskania wymaganego prawem zatwierdzenia, warunkowego zatwierdzenia albo

rejestracji; podmioty te nie podlegają nadzorowi organów Inspekcji Weterynaryjnej, a w swojej działalności często wykorzystują produkty niewiadomego pochodzenia, które powinny podlegać unieszkodliwieniu; celem projektowanej regulacji jest zatrzymanie takich produktów w miejscu, w którym powiatowy lekarz weterynarii stwierdził ich obecność, w celu dokonania koniecznych ustaleń oraz podjęcia dalszych decyzji dotyczących takich produktów, mających na celu ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt; dotychczas często zdarzało się, że po stwierdzeniu obecności takich produktów przez organ Inspekcji Weterynaryjnej były one natychmiast przemieszczane w nieznane miejsce, co uniemożliwiało wymienionemu organowi podjęcie dalszych czynności urzędowych dotyczących takich produktów; z uwagi na fakt, że podmiot prowadzi działalność nielegalnie oraz ze względu na stwarzane przez takie produkty zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, wymienione produkty nie powinny być w jakikolwiek sposób zbywane ani udostępniane innym osobom; wyżej wymienionej decyzji będzie obowiązkowo nadawana klauzula natychmiastowej wykonalności; nadawanie klauzuli natychmiastowej wykonalności jest konieczne w celu osiągnięcia celu projektowanej regulacji, to jest powstrzymania przemieszczania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych niewiadomego pochodzenia, które powinny podlegać unieszkodliwieniu; niezastosowanie się do decyzji powiatowego lekarza weterynarii będzie podlegało dotkliwej sankcji finansowej wymierzonej w postaci kary administracyjnej (art. 85a ust. 1 pkt 5 lit. a i ust. 2 pkt 1),

- g) wprowadza się regulację, zgodnie z którą próbki, o których mowa w załączniku XI w rozdziale I w sekcji 2 w lit. d rozporządzenia nr 142/2011, są pobierane i badane na koszt podmiotu prowadzącego działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych; regulacja ta ma na celu uniknięcie ewentualnych wątpliwości co do podmiotu obowiązującego do wniesienia takich opłat (art. 26g),
- 5) znosi się przepisy penalizujące jako występki lub wykroczenia czyny stanowiące naruszenie przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia

zwierzęcego oraz produktów pochodnych, a jednocześnie – w dodawanym rozdziale 10a – wprowadza się kary administracyjne za naruszenia przepisów dotyczących tych produktów; zgodnie z projektowaną regulacją za takie naruszenia powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii będą mogli nakładać, w drodze decyzji administracyjnej, kary pieniężne w wysokości do trzydziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Przewiduje się, że konkretna wysokość kar pieniężnych za poszczególne naruszenia zostanie określona w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa, a będzie ona zróżnicowana w zależności od stopnia zagrożenia dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stwarzanego przez dane naruszenie oraz rozmiaru korzyści majątkowych, które podmiot dokonujący naruszenia osiągnął lub mógł osiągnąć; zmiana ta ma na celu realizację obowiązku nałożonego na państwa członkowskie w art. 53 rozporządzenia nr 1069/2009, tj. obowiązku zapewnienia, aby sankcje za naruszenie przepisów tego rozporządzenia były skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Uwzględnia ona także zastrzeżenia Komisji Europejskiej sformułowane w raporcie z audytu FVO nr 2011–8945 w zakresie gąbczastej encefalopatii bydła (BSE), przeprowadzonego w dniach 6–17 czerwca 2011 r., oraz zarzuty Komisji Europejskiej skierowane do strony polskiej w piśmie z dnia 3 sierpnia 2011 r. (nr sanco.ddg2.E.5/FM/dd D(2011)856884). Komisja Europejska w wymienionych dokumentach zwróciła uwagę na niedostatecznie odstrasżający charakter sankcji stosowanych w razie naruszenia zakazów dotyczących karmienia zwierząt paszą zawierającą przetworzone białka zwierzęce; zakłada się, że odpowiedzialność administracyjna, którą cechuje automatyzm stosowania sankcji za obiektywny fakt naruszenia prawa, będzie bardziej skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym środkiem reakcji na naruszenia przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, w porównaniu z aktualnie stosowaną odpowiedzialnością karną; za najważniejsze uznać należy znaczące zwiększenie odpowiedzialności pieniężnej za takie naruszenia, w porównaniu z obecną regulacją; zakłada się, że zmniejszy to ekonomiczną motywację celowego ich dokonywania; należy mieć także na uwadze, że w obecnym stanie prawnym postępowania karne w sprawach przestępstw lub wykroczeń polegających na

naruszeniu przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych często kończą się wymierzeniem łagodnej sankcji karnej lub odstąpieniem od jej wymierzenia z uwagi na stwierdzenie przez organy ścigania znikomej szkodliwości społecznej czynu; dotychczasowe przepisy karne nie spełniają zatem zakładanej funkcji prewencyjnej; dotyczy to w szczególności art. 77 pkt 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w którym określono przestępstwo polegające na naruszeniu zakazu karmienia zwierząt gospodarskich mączkami mięsno-kostnymi; jednocześnie rozstrzygnięto, że w zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych będą odpowiednio stosowane przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.); rozwiązanie to przyjęto w celu uproszczenia i racjonalizacji zadań organów egzekucyjnych, przez zapewnienie większej jednolitości regulacji prawnych dotyczących dochodzenia należności publicznoprawnych przez te organy, w tym w szczególności terminów przedawnienia należności; zakłada się, że takie rozwiązanie przyczyni się do ograniczenia wątpliwości prawnych odnośnie do stosowania przepisów w wymienionym zakresie oraz zapewni sprawne działanie systemu analizy przedawnień zarówno w przypadku wierzyciela występującego o egzekucję należności pieniężnych, jak i naczelnika urzędu skarbowego jako organu egzekucyjnego.

Ponadto wprowadza się zmiany w odnośniku nr 1 pkt 1 i 2, w art. 43a, art. 48a, art. 52c ust. 2, art. 57 i załączniku nr 1 wyżej wymienionej ustawy oraz uchyla się pkt 38 w załączniku nr 2 do tej ustawy.

Zmiany wprowadzane w odnośniku nr 1 pkt 1 do ustawy mają charakter porządkowy. Wynikają one z faktu zastąpienia dyrektywy Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 42, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 152, z późn. zm.) przez dyrektywę Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz. Urz. UE L 192 z 23.07.2010, str. 1) oraz zastąpienia dyrektywy Rady 90/539/EWG

z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 303 z 31.10.1990, str. 6, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 3, z późn. zm.) przez dyrektywę Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 74). W dyrektywach 2009/156/WE i 2009/158/WE nie wprowadza się żadnych zmian merytorycznych, a jedynie ujednotolica się (porządkuje) regulacje dotychczas zawarte w dyrektywach 90/426/EWG i 90/539/EWG, które zostały już w pełni wdrożone do polskiego systemu prawa. Zabieg ten był konieczny w odniesieniu do wymienionych dyrektyw 90/426/EWG i 90/539/EWG, gdyż ze względu na liczne nowelizacje tych aktów prawnych należało usystematyzować układ postanowień w nich zawartych (tzw. „codification”).

Z uwagi na fakt, że regulacja dotychczas zawarta w art. 43a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt nie zapewniała osiągnięcia celów określonych w art. 65 dyrektywy 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającą dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/655/EWG oraz zmieniającą dyrektywę 92/46/EWG w zakresie dotyczącym sprawowania nadzoru nad przeprowadzaniem lub wykonywaniem w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach badań lub innych czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów, w artykule tym doprecyzowano zasady sprawowania przez Głównego Lekarza Weterynarii nadzoru nad pomieszczeniami, obiektami lub laboratoriami, w których takie badania lub czynności są przeprowadzane lub wykonywane. Zmianę w tym zakresie wprowadza się, uwzględniając wnioski z kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Biura ds. Żywności i Weterynarii (FVO), w dniach 5 i 6 maja 2011 r. W projektowanym art. 43a ust. 2 doprecyzowuje się wymagania, jakie muszą spełniać pomieszczenie, obiekt lub laboratorium przeprowadzające badania lub inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym. Wprowadza się również obowiązek przeprowadzenia przez Głównego Lekarza Weterynarii kontroli w takim pomieszczeniu, obiekcie lub laboratorium przed jego zatwierdzeniem. Przyznaje się także temu lekarzowi uprawnienie do wydawania decyzji

administracyjnej nakazującej usunięcie stwierdzonych naruszeń w określonym terminie. Przewiduje się, że takiej decyzji oraz decyzji administracyjnej w przedmiocie cofnięcia zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium będzie nadawany rygor natychmiastowej wykonalności. Taka regulacja jest uzasadniona koniecznością zapewnienia ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt. Pomieszczenie, obiekt lub laboratorium przeprowadzające badania lub inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym muszą spełniać bardzo wysokie standardy bezpieczeństwa, aby nie dopuścić do przeniesienia się z takiego pomieszczenia, obiektu lub laboratorium żywego czynnika zakaźnego, który stanowi zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt. Zgodnie z zasadą ostrożności każda okoliczność wpływająca choćby potencjalnie na poziom bezpieczeństwa we wskazanym zakresie wymaga niezwłocznego przeprowadzenia działań zwiększających to bezpieczeństwo (art. 43b ust. 3). Zgodnie z projektowanym art. 43a ust. 2 pomieszczenie, obiekt lub laboratorium będzie musiało spełniać między innymi wymagania bezpieczeństwa biologicznego określone w przepisach Unii Europejskiej, w tym wprowadzających podręczniki badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) dotyczących prac z żywymi czynnikami zakaźnymi w laboratoriach oraz pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi. Takie wymagania wynikają zarówno z rangi Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE), jak i ze znaczenia wymienionych podręczników, które są zbiorem powszechnie uznanych i stosowanych na całym świecie standardów postępowania w dziedzinie ochrony zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego oraz ochrony zwierząt. Główny Lekarz Weterynarii, aby zapewnić podmiotom ubiegającym się o zatwierdzenie dostęp do ww. podręczników, ogłosi je na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

Zmiany wprowadzane w ust. 2 i 4 w art. 48a wyżej wymienionej ustawy mają na celu zapewnienie spójności z regulacjami zawartymi w ust. 3 w art. 26a i ust. 2 w art. 26h oraz w ust. 3 w art. 26h tej ustawy.

Zmiana w art. 52c w ust. 2 wyżej wymienionej ustawy sprowadza się do zastąpienia obowiązku przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych uzyskanych w trakcie przeprowadzania badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych do zakładów higieny weterynaryjnej obowiązkiem przekazywania takich izolatów właściwym krajowym

laboratorium referencyjnym i wynika z potrzeby dostosowania regulacji zawartych w tym artykule do postanowień zawartych w art. 6 dyrektywy 2003/99/WE.

Zmiany wprowadzane w art. 57 ust. 3 i 7 wyżej wymienionej ustawy stanowią realizację decyzji stałego komitetu Rady Ministrów, podjętej na posiedzeniu w dniu 8 grudnia 2011 r. w sprawie wprowadzania zmian w przepisach upoważniających do wydawania aktów wykonawczych, polegających na wskazywaniu ministra kierującego odpowiednim działem administracji rządowej jako organu upoważnionego do wydania rozporządzenia, zamiast Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

Art. 57 zmienia się także w celu wdrożenia art. 44 ust. 1 akapit czwarty dyrektywy 2006/88/WE, określając tryb przedkładania przez Głównego Lekarza Weterynarii programu, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 3, w przypadku gdy program taki będzie realizowany na obszarze stref lub enklaw stanowiących mniej niż 75% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a wymienione strefy lub enklawy nie będą obejmować zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskim lub państwami trzecimi, Komisji Europejskiej w celu zatwierdzenia. Główny Lekarz Weterynarii, aby uzyskać takie zatwierdzenie, będzie składał Komisji Europejskiej oświadczenie o zamiarze realizacji wymienionego programu wraz z tekstem tego programu. Dalsze postępowanie z tym oświadczeniem jest prowadzone zgodnie z procedurą, która została określona w art. 50 ust. 2 w związku z art. 44 ust. 1 akapit czwarty dyrektywy 2006/88/WE. Procedura ta zawiera sposób postępowania dla organów Komisji Europejskiej, w ramach której taki program jest poddawany ocenie w toku prac Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, tj. organu pomocniczego Komisji Europejskiej. Z uwagi na fakt, że nie ma potrzeby implementacji przepisów skierowanych do Komisji Europejskiej, w projekcie ustawy przewidziano implementację wyłącznie tych przepisów dotyczących trybu postępowania, które są skierowane do państwa członkowskiego, a mianowicie przepisów regulujących tryb złożenia wymienionego oświadczenia, dokonywania zmian w programie oraz warunków uznania programu za zatwierdzony (art. 57 ust. 6a–6c).

Dodanie pkt 28 w załączniku nr 1 do wyżej wymienionej ustawy ma na celu zapewnienie zgodności przepisów tej ustawy z art. 2 ust. 2 lit. p dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. UE L 121 z 29.07.1964, str. 1977, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne,

rozd. 3, t. 1, str. 13, z późn. zm.) i art. 2 lit. b pkt 14 dyrektywy Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.1991, str. 19, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 146, z późn. zm.) w brzmieniu zmienionym w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej. Zmiany w tych dyrektywach polegają na dodaniu w definicji legalnej pojęcia „region” nazwy chorwackiej jednostki administracyjnej.

Uchylenie pkt 38 w załączniku nr 2 do wyżej wymienionej ustawy powoduje usunięcie z wykazu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania w Rzeczypospolitej Polskiej zakaźnego zespołu owrzodzenia (Epizootic ulcerative syndrome – EUS). Zmiana ta dostosowuje krajowe przepisy prawne do prawa Unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami dyrektywy 2012/31/UE, z dniem 1 stycznia 2013 r. wykaz chorób egzotycznych zwierząt akwakultury został zmieniony przez usunięcie z niego zakaźnego zespołu owrzodzenia. Zmiana ta jest konsekwencją przyjętej w 2011 r. opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), z której wynika, że choroba ta nie stanowi praktycznie zagrożenia dla unijnego sektora akwakultury.

Celem art. 2 projektu, zmieniającego ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, jest zapewnienie zgodności przepisów tej ustawy z przepisami dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.) w brzmieniu zmienionym w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej.

Zmiany proponowane w art. 3 projektu polegają, po pierwsze, na zastąpieniu odesłań do rozporządzenia nr 1774/2002 zawartych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej odesłaniami do rozporządzenia nr 1069/2009. Po drugie, w załączniku do tej ustawy zostanie wprowadzona zmiana mająca na celu zapewnienie zgodności tego załącznika z załącznikiem I do dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz. Urz. UE L 24 z 30.01.1998, str. 9, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 247, z późn. zm.) w brzmieniu zmienionym w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej.

W art. 4 projektu w odesłaniach zawartych w ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z późn. zm.) wskazuje się obecnie obowiązujące przepisy Unii Europejskiej, tj. Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (art. 2 pkt 5, art. 5 ust. 2, art. 24 ust. 2 pkt 2 i art. 27) i rozporządzenie nr 1069/2009 (załącznik nr 1 część II ust. 6 i załącznik nr 2 część II ust. 2).

W art. 5 projektu w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) zastępuje się pojęcie „uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego” używanymi w rozporządzeniu nr 1069/2009 i rozporządzeniu nr 142/2011 pojęciami „produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego” i „produkty pochodne” (art. 3 ust. 2 pkt 5 lit. b, art. 23 ust. 1 i art. 30 ust. 1 pkt 5 lit. g),
- 2) zastępuje się, w związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 25a, odesłania zawarte w art. 8a pkt 1 i 2,
- 3) dodaje się regulację nakładającą na podmiot prowadzący zakład przetwórczy w rozumieniu rozporządzenia nr 142/2011 obowiązek nieodpłatnego udostępnienia pomieszczenia organom Inspekcji Weterynaryjnej przeprowadzającym kontrolę urzędową – w przypadku, o którym mowa w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku IV w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 6 (art. 21 ust. 2),
- 4) zmienia się zasady i tryb uzyskiwania statusu laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych (art. 25a),
- 5) dodaje się regulacje określające wymagania, jakie powinny spełniać laboratoria przeprowadzające badania laboratoryjne, których wyniki są wykorzystywane dla celów kontroli urzędowej, i zasady nadzoru nad takimi laboratoriami (art. 25e–25g). Oprócz laboratoriów posiadających status laboratoriów urzędowych, wchodzących w skład systemu laboratoriów urzędowych, o którym mowa w art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, funkcjonują również laboratoria, które przeprowadzają badania wyłącznie na zlecenie podmiotów prywatnych, w celu realizacji obowiązków takich podmiotów wynikających z przepisów prawa. Wyniki takich badań są wykorzystywane także dla celów kontroli urzędowej przeprowadzanej przez organy Inspekcji Weterynaryjnej. Laboratoria wykonujące takie badania,

- w przeciwieństwie do laboratoriów urzędowych, nie muszą być akredytowane. W odniesieniu do niektórych takich laboratoriów, na przykład laboratoriów badających uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego, z przepisów Unii Europejskiej wynika obowiązek sprawowania nad nimi nadzoru przez właściwy organ. Mając na względzie powyższe, w proponowanej regulacji przewidziano obowiązek uzyskania przez takie laboratoria wpisu do rejestru prowadzonego przez Głównego Lekarza Weterynarii. Ponadto określono obowiązek poddawania się przez takie laboratoria badaniom biegłości prowadzonym przez krajowe laboratoria referencyjne. Jednocześnie nie wprowadzono obowiązku uzyskania przez takie laboratoria akredytacji, z uwagi na wysokie koszty i czas niezbędny do jej uzyskania,
- 6) dodaje się regulację dotyczącą zasad pokrywania kosztów udziału laboratoriów w badaniach biegłości i kontroli laboratoriów przeprowadzanych przez krajowe laboratoria referencyjne. Zgodnie z tą regulacją, wymienionych kosztów nie będą ponosiły podmioty prowadzące laboratoria wymienione w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. W przypadku innych laboratoriów, za udział laboratorium w badaniu biegłości lub kontrolę takiego laboratorium przeprowadzoną przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych krajowe laboratorium referencyjne wystawi fakturę, zaś zapłaconą kwotę przekaże w całości do budżetu państwa. W przypadku gdy laboratorium uczestniczące w badaniu biegłości lub poddane kontroli nie dokona opłaty faktury, sprawa zostanie przekazana na drogę sądową. Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości i przeprowadzania kontroli przez krajowe laboratoria referencyjne będą stanowiły dochód budżetu państwa (art. 25g),
- 7) w art. 25a ust. 5 i 6 oraz art. 25f ust. 5, 7 i 8 wprowadzono pojęcia „wynik zgodny z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania”, „wynik niezgodny z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania” oraz „wynik wątpliwy” w odniesieniu do badań biegłości. Nomenklatura taka jest stosowana w praktyce z uwagi na charakter badań biegłości. Badania biegłości są miarodajnym narzędziem wykazania kompetencji danego laboratorium w zakresie wykonywania określonego typu badań, a także jego doskonalenia. W każdym

badaniu biegłości uczestniczą co najmniej dwa laboratoria. Wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez laboratoria uczestniczące w takim badaniu są następnie analizowane i porównywane z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło to badanie biegłości, i w zależności do uzyskanych wyników tych badań kwalifikowane jako zgodne z takimi kryteriami, niezgodne z takimi kryteriami lub wątpliwe.

Zmiany wprowadzone w art. 25c wyżej wymienionej ustawy mają na celu doprecyzowanie procedury przygotowywania przez Głównego Lekarza Weterynarii oraz krajowe laboratoria referencyjne szczegółowego zakresu rzeczowego zadań krajowych laboratoriów referencyjnych i wynikają z potrzeby usunięcia wątpliwości, jakie pojawiały się w tym zakresie przy stosowaniu tego artykułu w dotychczasowym brzmieniu. Ponadto znosi się obowiązek corocznego przekazywania przez krajowe laboratoria referencyjne Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacji o uzyskanych przez laboratoria urzędowe i krajowe laboratoria referencyjne wynikach przeprowadzonych badań porównawczych (zgodnie z terminologią stosowaną w projekcie – badań biegłości). Coroczne przekazywanie wyników tych badań Głównemu Lekarzowi Weterynarii nie jest celowe z uwagi na fakt, że wyniki uzyskane przez laboratoria urzędowe i referencyjne w ramach badań biegłości są przekazywane przez organizatora badań, tj. krajowe laboratorium referencyjne lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, Głównemu Lekarzowi Weterynarii po zakończeniu badań.

Zmiany proponowane w art. 6 i art. 7 projektu polegają na zastąpieniu odesłań do rozporządzenia nr 1774/2002 zawartych w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 204, poz. 1281, z późn. zm.) i ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.) odesłaniami do rozporządzenia nr 1069/2009.

W art. 8 projektu w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.) wprowadza się kary administracyjne za naruszenie polegające na wytwarzaniu lub wprowadzaniu do obrotu pasz dla określonego gatunku lub kategorii zwierząt, zawierających lub wytworzonych z udziałem niedozwolonych do stosowania w żywieniu takich zwierząt produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, w wysokości do trzydziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający,

ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, i jednocześnie przewiduje się, że konkretna wysokość kary pieniężnej za dane naruszenie zostanie określona w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa. Wysokość tej kary będzie zróżnicowana w zależności od stopnia zagrożenia dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stwarzanego przez dane naruszenie, zakresu tego naruszenia oraz rozmiaru korzyści majątkowych, które podmiot dokonujący naruszenia osiągnął lub mógł osiągnąć. Wprowadzenie tej regulacji ma na celu zapewnienie spójności przepisów tej ustawy w związku z proponowanym wprowadzeniem – w rozdziale 10a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt – kar administracyjnych za naruszenia przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych. Nie byłaby bowiem uzasadniona sytuacja, w której jedynie podmioty stosujące pasze zawierające lub wytworzone z udziałem niedozwolonych do stosowania w żywieniu takich zwierząt produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych podlegałyby dotkliwej sankcji finansowej wymierzonej w postaci kary administracyjnej, natomiast odpowiedzialność taka nie dotyczyłaby podmiotów wytwarzających lub wprowadzających do obrotu takie pasze. Jednocześnie rozstrzygnięto, że w zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych będą odpowiednio stosowane przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.). Rozwiązanie to przyjęto w celu uproszczenia i racjonalizacji zadań organów egzekucyjnych, przez zapewnienie większej jednolitości regulacji prawnych dotyczących dochodzenia należności publicznoprawnych przez te organy, w tym w szczególności terminów przedawnienia należności. Zakłada się, że wymienione rozwiązanie zmniejszy możliwość wystąpienia wątpliwości prawnych odnośnie do stosowania przepisów w wymienionym zakresie oraz przyczyni się do sprawnego działania systemu analizy przedawnień zarówno na rzecz wierzyciela występującego o egzekucję należności pieniężnych, jak i naczelnika urzędu skarbowego jako organu egzekucyjnego.

W art. 9 projektu w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) modyfikuje się definicje pojęć „nawozy naturalne” i „środek poprawiający właściwości gleby”, aby dostosować je do definicji zawartych w rozporządzeniu nr 1069/2009 i rozporządzeniu nr 142/2011 (art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. b i pkt 7).

- Modyfikacja pojęcia „nawozy naturalne” polega na włączeniu do zakresu znaczeniowego tego pojęcia odchodów zwierząt futerkowych. Modyfikacja pojęcia „środek poprawiający właściwości gleby” polega na rozszerzeniu tego pojęcia o polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009,
- 2) wprowadza się przepis wskazujący, że nawozy organiczne i polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 uznaje się za nawozy i środki wspomagające uprawę roślin w rozumieniu ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych lub zawierające w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne (art. 2 ust. 3),
  - 3) zastępuje się odesłania do rozporządzenia nr 1774/2002 oraz do rozporządzenia Komisji (WE) nr 181/2006 z dnia 1 lutego 2006 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 w odniesieniu do nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby innych niż nawóz naturalny oraz zmieniającego to rozporządzenie (Dz. Urz. UE L 29 z 02.02.2006, str. 31) odesłaniami do rozporządzenia nr 1069/2009 lub rozporządzenia nr 142/2011 lub wprowadza się pojęcia zgodne z terminologią stosowaną w tych rozporządzeniach (art. 3 ust. 1 pkt 3, art. 4 ust. 6 pkt 2 lit. a, art. 6 pkt 3, art. 7 ust. 2 pkt 3, art. 9 ust. 10, art. 18 ust. 1 pkt 1, art. 23 ust. 3 i art. 36),
  - 4) dodaje się:
    - a) regulację, zgodnie z którą do wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin dołącza się kopię decyzji powiatowego lekarza weterynarii o zatwierdzeniu zakładu, który wytwarza nawozy lub takie środki zawierające w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, oraz o nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego lub oświadczenie o uzyskaniu takiej decyzji, a w przypadku nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin pochodzącego z innego państwa niż Rzeczpospolita Polska – inne równoważne dokumenty (art. 4 ust. 4 pkt 5),
    - b) regulację, zgodnie z którą do wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin dołącza się opinię upoważnionej jednostki organizacyjnej o spełnieniu przez składnik antyżywniowy dodany do nawozu organicznego, organiczno-

-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z mączki mięsno-kostnej uzyskanej z materiału kategorii 2 lub z przetworzonego białka zwierzęcego, lub zawierają w swoim składzie taką mączkę, wymagań, które zostały określone w załączniku XI w rozdziale II w sekcji 1 w ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011 (art. 4 ust. 6 pkt 2 lit. b, art. 4 ust. 11); zatwierdzanie składników antyżywnieniowych w sposób pośredni w postępowaniu w sprawie wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin ma na celu uproszczenie procedur administracyjnych w tym zakresie; w projekcie przewidziano, że ten sam cel zostanie osiągnięty w wyniku przeprowadzenia jednej procedury administracyjnej zamiast dwóch takich procedur – jednej w przedmiocie zatwierdzenia wyżej wymienionego składnika antyżywnieniowego oraz drugiej w przedmiocie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin,

- c) regulacje przesądzające, w jakim trybie umieszcza się w wykazie oraz wykreśla z wykazu prowadzonego przez Głównego Lekarza Weterynarii składniki antyżywnieniowe, które mogą być dodawane do nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin (art. 4 ust. 10–12); w wykazie tym będzie umieszczany składnik antyżywnieniowy, jeżeli nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin zawierający ten składnik został dopuszczony do obrotu na mocy pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa lub gdy składnik ten został zatwierdzony przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
  - d) przepis przewidujący dla ministra właściwego do spraw rolnictwa możliwość cofnięcia pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin – w przypadku ujawnienia, że został zmieniony skład wykorzystywany do produkcji tego nawozu albo środka zadeklarowany w dokumentacji dołączonej do wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu (art. 7 ust. 2a),
- 5) rozszerza się zakres danych zawartych w prowadzonym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa wykazie nawozów i środków wspomagających uprawę roślin (wprowadzenie do wyliczenia w art. 8 ust. 1),

- 6) uchyla się art. 40 ust. 2 pkt 9 i art. 41 pkt 8, z uwagi na fakt, że naruszenia prawa w zakresie, który obejmuje te przepisy, będą podlegały karze pieniężnej na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 projektu.

W projekcie przewiduje się regulacje przejściowe dotyczące:

- 1) postępowań w sprawie zatwierdzenia:
  - a) pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów do przeprowadzania badań i innych czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów wykonywanych w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym, wszczętych na podstawie art. 43a ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy (art. 10 ust. 1), do których stosuje się przepisy dotychczasowe, a także uznania za zatwierdzone zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 43a ust. 5 pkt 1 wyżej wymienionej ustawy tych pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, które zostały zatwierdzone na podstawie dotychczasowego brzmienia art. 43a ust. 5 pkt 1 wyżej wymienionej ustawy (art. 10 ust. 2),
  - b) laboratorium do przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych, wszczętych na podstawie art. 25a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy (art. 12 ust. 1), do których stosuje się przepisy dotychczasowe, a także uznania za zatwierdzone zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 25a wyżej wymienionej ustawy laboratoriów, które zostały zatwierdzone na podstawie dotychczasowego brzmienia art. 25a wyżej wymienionej ustawy (art. 12 ust. 2),
- 2) zachowania w mocy programów zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, programów mających na celu wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt lub poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób, programów nadzoru nad chorobami zakaźnymi zwierząt akwakultury mających na celu osiągnięcie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, strefę lub enklawę statusu wolnego od danej choroby lub krajowych programów zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych wymienionych w rozporządzeniu (WE)

- nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328) wprowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 57 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 11 ust. 1) i zapewnienia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa możliwości dokonywania zmian w tych programach w granicach określonych w art. 57 ust. 7 ww. ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (art. 11 ust. 2),
- 3) umieszczenia zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy składników, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 1069/2009, w wykazie, o którym mowa w art. 4 ust. 10 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (art. 13),
  - 4) uznania podmiotów, przedsiębiorstw lub zakładów w rozumieniu art. 3 pkt 11 i 13 rozporządzenia nr 1069/2009, które od dnia 4 marca 2011 r., tj. od dnia jego wejścia w życie, zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z tym rozporządzeniem za zarejestrowane albo zatwierdzone zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 14),
  - 5) określenia sześciomiesięcznego terminu na przekazanie przez zakłady higieny weterynaryjnej, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwym krajowym laboratorium referencyjnym izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, o których mowa w art. 52c ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (art. 15),
  - 6) uznania list podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania, transportowania, przechowywania, operowania, przetwarzania oraz wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu

- chorób zakaźnych zwierząt, za wykaz, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (art. 16),
- 7) uznania wykazu, o którym mowa w art. 43a ust. 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, do którego Główny Lekarz Weterynarii wpisuje zatwierdzone pomieszczenia, obiekty lub laboratoria wykonujące badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym, za wykaz, o którym mowa w art. 43c ust. 1 wymienionej ustawy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą (art. 17),
  - 8) kontynuacji wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie projektowanej ustawy postępowań karnych i w sprawach o wykroczenia na podstawie przepisów penalizujących jako występki lub wykroczenia czyny stanowiące naruszenie przepisów dotyczących ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi; wymienione przepisy karne na mocy projektowanej ustawy zostaną uchylone i zastąpione przepisami wprowadzającymi kary nakładane w drodze decyzji administracyjnych; powody wprowadzenia kar administracyjnych za naruszenia przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych zostały przedstawione na str. 6–8 uzasadnienia; uwzględniając zakładany cel projektowanej regulacji, polegający na zwiększeniu faktycznej dolegliwości stosowanych sankcji, racjonalne jest, aby postępowania karne wszczęte i niezakończone przed wejściem w życie projektowanej ustawy były kontynuowane w nowym stanie prawnym, a nie umarzane w związku z uchyceniem dotychczasowych przepisów karnych (art. 18),
  - 9) utrzymania w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie:
    - a) art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, które w przeciwnym razie – z uwagi na zmianę wprowadzoną w art. 1 pkt 1 lit. o tej ustawy (rodzaje działalności uznanej za działalność nadzorowaną) – utraciłyby moc, a także dopuszcza się ich nowelizację,
    - b) art. 11 ust. 4 tej ustawy do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie projektowanego brzmienia art. 11 ust. 4, nie dłużej

- jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy,
- c) art. 33 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, które z uwagi na zmianę wprowadzoną w art. 30 ust. 1 lit. g tej ustawy utraciłyby moc, a także dopuszcza się ich nowelizację,
  - d) art. 10 i art. 11 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, które z uwagi na zmiany wprowadzone w art. 4 tej ustawy utraciłyby moc, a także dopuszcza się ich nowelizację.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy został umieszczony w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów na 2013 r. pod numerem UC88.

Projekt ustawy stanowi wykonanie przepisów Unii Europejskiej, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt założeń został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt założeń został również udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem założeń.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projekt ustawy dotyczy:

- 1) podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych,
- 2) organów Inspekcji Weterynaryjnej – Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii oraz granicznego lekarza weterynarii,
- 3) podmiotów prowadzących pomieszczenia, obiekty lub laboratoria przeprowadzające badania lub inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym,
- 4) podmiotów prowadzących laboratoria przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
- 5) krajowych laboratoriów referencyjnych,
- 6) podmiotów prowadzących laboratoria urzędowe zatwierdzone do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku dla celów kontroli urzędowych,
- 7) podmiotów prowadzących działalność określoną w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, o produktach pochodzenia zwierzęcego oraz o paszach prowadzących badania laboratoryjne w celu zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pasz, w przypadku gdy wyniki tych badań są wykorzystywane dla celów kontroli urzędowej,
- 8) podmiotów działających na rynku pasz, które wytwarzają lub wprowadzają do obrotu pasze,
- 9) podmiotów wykorzystujących nawóz naturalny pochodzący od zwierząt futerkowych,
- 10) producentów, podmiotów wprowadzających na rynek oraz podmiotów stosujących nawozy organiczne, organiczno-mineralne albo środki wspomagające uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów

ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

2. Konsultacje społeczne

W zakresie konsultacji społecznych projekt ustawy został skonsultowany z następującymi organizacjami społeczno-zawodowymi: Business Centre Club, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacją Związków Pracodawców Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izbą Gospodarczą „Farmacja Polska”, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Konfederacją Pracodawców Polskich, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii, Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz, Krajową Federacją Hodowców Drobiu i Producentów Jaj, Krajową Radą Drobiarstwa – Izbą Gospodarczą w Warszawie, Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izbą Gospodarczą, Krajowym Związkiem Hodowców Królików, Krajowym Związkiem Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, NSZZ RI „Solidarność”, Komisją Krajową Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Solidarność '80, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Techników Weterynarii „ESKULAP”, Ogólnopolskim Związkiem Pracodawców Rybackich, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polską Federacją Producentów Żywności, Polską Izbą Handlu, Polską Izbą Mleka, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polskim Stowarzyszeniem Przetwórców Ryb, Polskim Towarzystwem Nauk Weterynaryjnych, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów

Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polskim Związkiem Branżowym Hodowców Jeleniowatych, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Hodowców Strusi, Związkiem „Polskie Mięso”, Polskim Stowarzyszeniem Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych „Polkarma”, Polskim Towarzystwem Rybackim, Polskim Towarzystwem Rybackim Zakładem Hodowli Ryb Łososiowatych w Rutkach, Polskim Zrzeszeniem Producentów Bydła Mięsnego, Federacją Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienie Zielonogórskie, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Radą Gospodarki Żywnościowej, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszeniem Polska Federacja Producentów Żywności, Stowarzyszeniem Rzeźników i Wędliniarzy RP, Unią Polskiego Przemysłu Chłodniczego, Unią Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w RP, Zrzeszeniem Producentów Ryb, Zrzeszeniem Rybaków Zalewu Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie, Związkiem Polskich Przetwórców Mleka, Związkiem Producentów Ryb, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Ogólnopolskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek oraz Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Gęsi.

Otrzymano odpowiedzi od następujących organizacji społeczno-zawodowych: Farmer Sp. z o.o. będącej członkiem Krajowej Rady Drobiarstwa – Izby Gospodarczej w Warszawie, Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Federacji Związków Pracodawców Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienia Zielonogórskiego, Krajowej Rady Drobiarstwa – Izby Gospodarczej w Warszawie, Związku Producentów Ryb, Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych.

Ogólna liczba uwag dotyczących projektu ustawy zgłoszonych przez organizacje społeczno-zawodowe była niewielka. Jednocześnie duża część tych uwag wykraczała poza zakres założeń projektu tej ustawy lub dotyczyła zmiany przepisów Unii Europejskiej, nie mogła zatem być uwzględniona w toku prac nad wymienionym projektem.

W wyniku konsultacji społecznych projekt ustawy nie uległ zmianie.

3. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

W Polsce działalność nadzorowaną w zakresie ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego prowadzi 17 831 podmiotów. Obecnie, gdy projektowana jest zmiana odpowiedzialności za naruszenia przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych z reżimu prawno-karnego na karno-administracyjny, trudno jest określić dokładną liczbę decyzji administracyjnych, jaka będzie wydawana w związku z naruszeniami, o których mowa w projektowanym art. 85a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Niemniej jednak dotychczasowa praktyka wskazuje, że najwięcej niezgodności w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych ma miejsce u podmiotów prowadzących działalność w zakresie stosowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych na szczególne cele paszowe, przetwarzania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, transportu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych. Liczba stwierdzonych przypadków niezgodności dla całej działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w 2012 r. wynosiła 2105. Przyjmując założenia, że:

- 1) w latach 2014–2018 utrzyma się średnia roczna liczba niezgodności stwierdzonych przy prowadzeniu działalności nadzorowanej dotyczącej ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, która w latach 2011 i 2012 wynosiła 2185,
- 2) maksymalna wysokość kar wymierzanych przez powiatowego lekarza weterynarii stanowiących dochód budżetu państwa wynosić będzie trzydziestokrotność przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce

narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,

3) do wyliczeń dochodu budżetu państwa we wszystkich latach przyjęto wysokość przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2012 r.

– maksymalny dodatkowy dochód budżetu państwa z tytułu kar w latach 2014–2018 może wynieść około 97 198 092 zł w danym roku.

Biorąc pod uwagę średnią roczną liczbę niezgodności stwierdzanych przy prowadzeniu działalności nadzorowanej dotyczącej produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, szacowaną na podstawie danych Głównego Lekarza Weterynarii w latach 2011 i 2012 na 2185, przy założeniu, że 30% należności z tytułu kar pieniężnych nakładanych w trybie decyzji administracyjnych przez powiatowego lub granicznego lekarza weterynarii ostatecznie nie zostanie uiszczona, do organów egzekucyjnych trafi rocznie około 655 spraw. Biorąc pod uwagę liczbę przewidywanych spraw egzekwowanych przez organy podatkowe w trybie przewidzianym w projektowanej ustawie, obciążenie tych organów nie będzie znaczne. Celem stawianym przed organami egzekucyjnymi w związku z egzekucją kar pieniężnych, o których mowa w projektowanym art. 85a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych, zwierząt jest zapewnienie wpływu dochodów budżetowych na poziomie 29 159 427 zł. Opis miernika i jego wartość zawiera poniższa tabela:

Nazwa miernika	Planowana wartość do osiągnięcia na koniec roku	Zadania przewidywane do wykonania przez organy egzekucyjne dla osiągnięcia systemu kar skutecznych, proporcjonalnych i odstraszcających
Wskaźnik efektywności egzekucyjnej liczony jako udział wyegzekwowanych kwot należności objętych tytułami egzekucyjnymi	100%	Szybkie podejmowanie działań egzekucyjnych mających na celu egzekucję niezapłaconych należności z tytułu nałożonych przez powiatowego lub granicznego lekarza weterynarii w trybie decyzji administracyjnych kar pieniężnych w odniesieniu do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w związku z projektowanym art. 85a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości przez krajowe laboratoria referencyjne za pierwsze półrocze 2013 r. wyniosły 50 000 zł, zaś za

przeprowadzanie kontroli wyniosły odpowiednio 6950 zł. Należy zaznaczyć, że nie ma stałej prawidłowości w ilości wykonywanych badań biegłości i kontroli w poszczególnych latach i trudno jest dokładnie oszacować ich liczbę. Niemniej jednak zakłada się, że wpływy z tytułu wykonywanych badań biegłości i kontroli przez krajowe laboratoria referencyjne będą się kształtowały na podobnym poziomie i wyniosą łącznie około 120 000 zł.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wysokości wynikających z obowiązujących przepisów. Nie spowoduje również zmiany poziomu wydatków jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wysokości wynikających z obowiązujących przepisów. Koszty wykonywania dodatkowych zadań przez organy egzekucyjne w związku z egzekucją administracyjną wymierzonych kar administracyjnych będą finansowane w ramach limitu wydatków jednostek budżetowych określonego w ustawie budżetowej na dany rok.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Zakładając, że średni koszt badania biegłości, na podstawie przykładowego zakresu – mikrobiologia żywności pochodzenia zwierzęcego, wynosi 1000 zł, zaś ich częstotliwość określać będzie harmonogram laboratorium referencyjnego (niemniej jednak nie powinno być ono wykonywane częściej niż dwukrotnie w ciągu roku), maksymalne obciążenie dla podmiotu nie powinno przekraczać 2000 zł rocznie. Należy również zauważyć, że udział laboratoriów w badaniach biegłości ma charakter priorytetowy ze względu na wykorzystywanie ich wyników do celów kontroli urzędowej. Przeprowadzanie takich badań jest elementem niezbędnym, ponieważ stanowi potwierdzenie dla właściwych organów kompetencji tych laboratoriów. Potwierdzenie kompetencji laboratoriów wpisuje się w politykę jakości tych laboratoriów i świadczy o rzetelności i wiarygodności wykonywanych przez nie badań, co przekłada się nie tylko na obszar badań wykorzystywanych do celów kontroli urzędowej, ale także ma istotne znaczenie przy realizacji badań komercyjnych.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie

podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny
Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny.
6. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy
Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz zmianie niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylająca dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 92/46/EWG			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾					
Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 65	<p>Laboratoria i zakłady pracujące z wirusem pryszczycy Państwa Członkowskie zapewniają, aby:</p> <p>a) laboratoria i zakłady pracujące z żywym wirusem pryszczycy, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytworzonymi z takich antygenów dla celów badawczych, diagnostycznych lub wytwórczych znajdowały się pod ścisłym nadzorem właściwych organów;</p> <p>b) prace z żywym wirusem pryszczycy do celów badawczych i diagnostycznych prowadzone były jedynie w zatwierdzonych laboratoriach wymienionych w części A załącznika XI;</p> <p>c) praca z żywym wirusem pryszczycy dla wytwarzania inaktywowanych antygenów do produkcji szczepionek albo szczepionek oraz odpowiednie badania odbywały się wyłącznie w zatwierdzonych zakładach i laboratoriach wymienionych w części B załącznika XI;</p>	TAK	Art. 1 pkt 19 i 20	Przepis art. 43a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513) otrzymuje brzmienie: „Art. 43a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów przeprowadzane lub wykonywane w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane lub wykonywane wyłącznie w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach, jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia takich pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów.	

	<p>d) laboratoria i zakłady, o których mowa w lit. b) i c), działały przynajmniej zgodnie z normami bezpieczeństwa biologicznego przedstawionymi w załączniku XII.</p>		<p>2. Zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium dokonuje Główny Lekarz Weterynarii, na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić badania i inne czynności określone w ust. 1, jeżeli pomieszczenie, obiekt lub laboratorium, osoby przeprowadzające takie badania i wykonujące takie czynności oraz metody przeprowadzania takich badań lub wykonywania takich czynności spełniają wymagania bezpieczeństwa biologicznego określone w przepisach w sprawie Inspekcji Weterynaryjnej oraz w przepisach Unii Europejskiej, w tym wprowadzających podręczniki badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Międzynarodowego Biura Epizootycznego (OIE) dotyczących prac z żywymi czynnikami zakaźnymi w laboratoriach oraz pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.</p> <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy; 2) określenie rodzaju i zakresu przeprowadzanych badań lub wykonywanych czynności; 3) określenie lokalizacji pomieszczenia, obiektu lub laboratorium, w których mają być przeprowadzane badania lub wykonywane czynności. 4. Główny Lekarz Weterynarii w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza kontrolę w pomieszczeniu, obiekcie lub laboratorium. 5. Główny Lekarz Weterynarii po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 4, w drodze decyzji: <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdza pomieszczenie, obiekt lub laboratorium po stwierdzeniu spełnienia
--	--	--	---

			<p>wymagań niezbędnych do zatwierdzenia określonych w ust. 2;</p> <p>2) odmawia zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium po stwierdzeniu, że nie są spełnione wymagania niezbędne do zatwierdzenia określone w ust. 2.</p> <p>6. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz podłączników badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Międzynarodowego Biura Epizootycznego (OIE) dotyczących prac z żywymi czynnikami zakaźnymi w laboratoriach oraz pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.”;</p> <p><i>Po art. 43a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt dodaje się art. 43b i art. 43c w brzmieniu:</i></p> <p>„Art. 43b. 1.W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań określonych w art. 43a ust. 2, Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję nakazującą usunięcie stwierdzonych naruszeń w określonym terminie.</p> <p>2. W przypadku niezastosowania się do nakazu zawartego w decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie pomieszczenia, obiektu lub laboratorium.</p> <p>3. Decyzjom o których mowa w ust. 1 i 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>Art. 43c. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów.</p> <p>2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów oraz</p>
--	--	--	--

						informuje Komisję o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG				
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾						
Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)	
Art. 6	<p>Obowiązki przedsiębiorstw żywnościowych</p> <p>1. Państwa Członkowskie zapewniają, w przypadku gdy przedsiębiorstwa żywnościowe przeprowadzają badania na obecność chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych z zastrzeżeniem monitorowania na mocy art. 4 ust. 2, że:</p> <p>a) zatrzymują wyniki i podejmują czynności niezbędne do zachowania wszelkich istotnych izolatów przez okres, który zostanie określony przez właściwy organ; oraz</p> <p>b) informują o wynikach właściwy organ lub dostarczą mu izolaty na jego żądanie.</p> <p>2. Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.</p>	TAK	Art. 1 pkt 22	<p>W art. 52c ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Laboratoria przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je właściwym krajowym laboratoriom referencyjnym.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań, o których mowa w ust. 1, oraz terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie</p>		

					reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań oraz prawidłową realizację monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.”
--	--	--	--	--	--

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :	Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób
--	---

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾

Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 44 ust. 1 akapit 4	<p>Opracowywanie i zatwierdzanie programów nadzoru i eliminowania chorób</p> <p>1. W przypadku gdy państwo członkowskie, co do którego brak informacji o zakażeniu, lecz nieuznane za wolne (kategoria III, o której mowa w części A załącznika III) od jednej lub więcej chorób nieegzotycznych wymienionych w części II załącznika IV, opracuje program nadzoru w celu osiągnięcia statusu państwa wolnego od jednej lub więcej ze wspomnianych chorób, państwo to przedkłada ten program do zatwierdzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 2.</p> <p>Zgodnie z tą procedurą tego rodzaju programy mogą także zostać zmienione lub zakończone.</p> <p>Szczegółowe wymogi dotyczące nadzoru, pobierania próbek i diagnostyki zostały ustanowione w art. 49 ust. 3.</p>	TAK	Art. 1 pkt 23 lit. b, c, i e	<p>W art. 57 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513):</p> <p>1) <i>ust. 6 i 6a otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„6. Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia program, o którym mowa w ust. 5, z ministrem właściwym do spraw:</p> <p>1) finansów publicznych – pod względem finansowym;</p> <p>2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.</p> <p>6a. Główny Lekarz Weterynarii po dokonaniu uzgodnień, o których mowa w ust. 6, występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie tak uzgodnionego programu, a w przypadku programu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, realizowanego na obszarze strefy lub enklawy stanowiących mniej niż 75% terytorium</p>	

	<p>Jednakże w przypadku gdy program przewidziany w niniejszym ustępie obejmuje poszczególne enklawy lub strefy, które stanowią mniej niż 75 % terytorium państwa członkowskiego, zaś strefa lub enklawa obejmuje obszar zlewni, który nie jest wykorzystywany wspólnie z innym państwem członkowskim lub państwem trzecim, procedura, o której mowa w art. 50 ust. 2, ma zastosowanie do wszelkich zatwierzeń, zmian lub zakończenia takiego programu.</p>		<p>Rzeczypospolitej Polskiej, które nie obejmują obszaru zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi – składa Komisji Europejskiej oświadczenie o zamiarze realizacji takiego programu.”;</p> <p>2) <i>po ust. 6a dodaje się ust. 6b i 6c w brzmieniu:</i></p> <p>„6b. Główny Lekarz Weterynarii, w wyniku uzgodnień z Komisją Europejską, a w przypadku programu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, realizowanego na obszarze strefy lub enklawy stanowiących mniej niż 75% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie obejmują obszaru zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi – w wyniku uzgodnień z Komisją Europejską oraz państwami członkowskimi Unii Europejskiej, dokonuje zmian w programie, o którym mowa w ust. 5.</p> <p>6c. Program, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, realizowany na obszarze strefy lub enklawy stanowiących mniej niż 75% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie obejmują obszaru zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi uznaje się za zatwierdzony, gdy Komisja Europejska lub państwa członkowskie Unii Europejskiej nie zgłoszą zastrzeżeń do oświadczenia, o którym mowa w ust. 6a.”;</p> <p>3) <i>po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:</i></p> <p>„8a. Do zmian programu wprowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części:</p>
--	--	--	--

					1) zgodnie z ust. 3, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio; 2) zgodnie z ust. 7, przepisy ust. 1, 2, 5–6c stosuje się odpowiednio.”
--	--	--	--	--	--

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :	Dyrektywa wykonawcza Komisji 2012/31/UE z dnia 25 października 2012 r. zmieniająca załącznik IV do dyrektywy Rady 2006/88/WE w odniesieniu do wykazu gatunków ryb podatnych na wirusową posocznicę krwotoczną oraz do wykreślenia wpisu dotyczącego zakaźnego zespołu owrzodzenia
--	---

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾

Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1	W załączniku IV do dyrektywy 2006/88/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.	TAK	Art. 1 pkt 28	<i>W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513) w załączniku nr 2 uchyla się pkt 38</i>	

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :	Dyrektywa wykonawcza Komisji 2013/20/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosująca niektóre dyrektywy w dziedzinie bezpieczeństwa żywności, polityki weterynaryjnej i fitosanitarnej w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 234)
--	--

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾

Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)

Art. 1, w zakresie, w jakim odsyła do części B poz. 1, 2 i 4 załącznika dyrektywy	W dyrektywach 64/432/EWG, 89/108/EWG, 91/68/EWG, 96/23/WE, 97/78/WE, 2000/13/WE, 2000/75/WE, 2002/99/WE, 2003/85/WE, 2003/99/WE i 2009/156/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.	TAK	Art. 1 pkt 29	W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513) w załączniku nr 1 dodaje się pkt 28 w brzmieniu: „28) Republika Chorwacji: żupanija.”
		TAK	Art. 3 pkt 3	W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.) w załączniku dodaje się pkt 28 w brzmieniu: „28. Terytorium Republiki Chorwacji”.

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH¹⁾: Dyrektywa wykonawcza Komisji 2013/25/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowująca niektóre dyrektywy w dziedzinie prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 368)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾

Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1, w zakresie, w jakim odsyła do części A pkt 2 lit. d załącznika dyrektywy	W dyrektywach 74/557/EWG, 77/249/EWG, 98/5/WE i 2005/36/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.	TAK	Art. 2	W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767 oraz z 2010 r. Nr 200, poz. 1326) w art. 2a w ust. 1 w: 1) pkt 1: a) po lit. g dodaje się lit. ga w brzmieniu: „ga) 8 października 1991 r. – w Socjalistycznej Federalnej Republice Jugosławii dla Republiki Chorwacji, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Chorwacji na tych samych	

				<p>zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Chorwacji,”</p> <p><i>lit. o otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>b) „o) 1 stycznia 2007 r. – w Republice Bułgarii lub Rumunii,”</p> <p>c) <i> dodaje się lit. p w brzmieniu:</i></p> <p>„p) 1 lipca 2013 r. – w Republice Chorwacji, albo”;</p> <p>2) <i> pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>„c) Socjalistycznej Federalnej Republice Jugosławii dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Słowenii lub Republiki Chorwacji na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Słowenii lub Republiki Chorwacji, albo”.</p>
--	--	--	--	--

1) w przypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

2) tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

3) w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości (*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewnających stosowanie (np. przepisów proceduralne, przepisy karne), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenie wymagań dotyczących
postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego
i produktami pochodnymi

Na podstawie art. 85a ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513 oraz z ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość kar pieniężnych za naruszenia wymagań w zakresie postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi, o których mowa w art. 85a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w § 1, wynosi:

- 1) 90 000 zł – za zastosowanie lub usunięcie materiału kategorii 1 niezgodne z art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, lub w art. 24 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego,

---

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 248, poz. 1486).

- nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”;
- 2) 105 000 zł – za zastosowanie lub usunięcie materiału kategorii 1 niezgodne z art. 12 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, jeżeli naruszenie to może spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt;
  - 3) 20 000 zł – za zastosowanie lub usunięcie materiału kategorii 2 niezgodne z art. 13 rozporządzenia nr 1069/2009;
  - 4) 10 000 zł – za zastosowanie lub usunięcie materiału kategorii 3 niezgodne z art. 14 rozporządzenia nr 1069/2009;
  - 5) 10 000 zł – za zastosowanie lub wysłanie produktu pośredniego niezgodne z art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011;
  - 6) 30 000 zł – za przetwarzanie, spalanie lub współspalanie materiału kategorii 1 przy zastosowaniu niedozwolonej metody;
  - 7) 40 000 zł – za przetwarzanie, spalanie lub współspalanie materiału kategorii 1 przy zastosowaniu niedozwolonej metody, jeżeli naruszenie to może spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt;
  - 8) 20 000 zł – za przetwarzanie, spalanie lub współspalanie materiału kategorii 2 przy zastosowaniu niedozwolonej metody;
  - 9) 10 000 zł – za przetwarzanie, spalanie lub współspalanie materiału kategorii 3 przy zastosowaniu niedozwolonej metody;
  - 10) 30 000 zł – za przetwarzanie, spalanie lub współspalanie materiału kategorii 1 bez zachowania wymagań weterynaryjnych określonych w art. 25, art. 26, art. 28 lub w art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 8 ust. 1 lub art. 9 rozporządzenia nr 142/2011;
  - 11) 50 000 zł – za przetwarzanie, spalanie lub współspalanie materiału kategorii 1 bez zachowania wymagań weterynaryjnych określonych w art. 25, art. 26, art. 28 lub w art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 8 ust. 1 lub art. 9 rozporządzenia nr 142/2011, jeżeli naruszenie to może spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt;
  - 12) 20 000 zł – za przetwarzanie, spalanie lub współspalanie materiału kategorii 2 bez zachowania wymagań weterynaryjnych określonych w art. 25, art. 26, art. 28 lub

- art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 8 ust. 1, art. 9 lub art. 10 ust. 1 lub 3 rozporządzenia nr 142/2011;
- 13) 10 000 zł – za przetwarzanie, spalanie lub współspalanie materiału kategorii 3 bez zachowania wymagań weterynaryjnych określonych w art. 25, art. 26, art. 28 i art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 8 ust. 1, art. 9 lub art. 10 ust. 1 lub 3 rozporządzenia nr 142/2011;
  - 14) 15 000 zł – za kompostowanie lub kiszenie materiału kategorii 2 lub 3 – w przypadku gdy takie postępowanie z tym materiałem jest niedozwolone;
  - 15) 20 000 zł – za usuwanie produktu przez grzebanie na składowisku odpadów z naruszeniem art. 12, art. 13 lub art. 14 rozporządzenia nr 1069/2009;
  - 16) 30 000 zł – za usuwanie produktu przez zagrzebanie lub pozostawienie w miejscu nie będącym zatwierdzonym składowiskiem odpadów;
  - 17) 10 000 zł – za naruszenie obowiązku gromadzenia lub przewożenia produktów bez nieuzasadnionej zwłoki określonego w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
  - 18) 10 000 zł – za naruszenie przepisów zawartych w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VIII w rozdziale I;
  - 19) 20 000 zł – za naruszenie przepisów zawartych w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VIII w rozdziale I, jeżeli naruszenie to może spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt;
  - 20) 10 000 zł – za naruszenie przepisów zawartych w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VIII w rozdziale V;
  - 21) 10 000 zł – za naruszenie obowiązku gromadzenia lub przewożenia produktów w warunkach, które zapobiegają powstaniu zagrożenia dla zdrowia zwierząt, określonego w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 – w przypadkach innych, niż określone w pkt 18–20;
  - 22) 5 000 zł – za naruszenie obowiązku identyfikacji produktów bez uzasadnionej zwłoki określonego w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
  - 23) 10 000 zł – za podanie na etykiecie umieszczonej na opakowaniu, kontenerze lub środku transportu nieprawdziwych informacji o przesyłce zawierającej materiał kategorii 1;
  - 24) 5 000 zł – za podanie na etykiecie umieszczonej na opakowaniu, kontenerze lub środku transportu nieprawdziwych informacji o przesyłce zawierającej materiał kategorii 2;

- 25) 3 000 zł – za podanie na etykiecie umieszczonej na opakowaniu, kontenerze lub środku transportu nieprawdziwych informacji o przesyłce zawierającej materiał kategorii 3;
- 26) 5 000 zł – za naruszenie przepisów zawartych w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VIII w rozdziale II – w przypadkach innych niż określone w pkt 23–25;
- 27) 30 000 zł – za brak świadectwa zdrowia towarzyszącego przesyłce zawierającej materiał kategorii 1 przewożonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 28) 20 000 zł – za brak świadectwa zdrowia towarzyszącego przesyłce zawierającej materiał kategorii 2 przewożonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 29) 10 000 zł – za brak świadectwa zdrowia towarzyszącego przesyłce zawierającej materiał kategorii 3 przewożonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 30) 10 000 zł – za przedstawienie do kontroli świadectwa zdrowia zawierającego nieprawdziwe informacje o przesyłce zawierającej materiał kategorii 1;
- 31) 10 000 zł – za przedstawienie do kontroli świadectwa zdrowia zawierającego nieprawdziwe informacje o przesyłce zawierającej materiał kategorii 2;
- 32) 10 000 zł – za przedstawienie do kontroli świadectwa zdrowia zawierającego nieprawdziwe informacje o przesyłce zawierającej materiał kategorii 3;
- 33) 10 000 zł – za brak dokumentu handlowego towarzyszącego przesyłce zawierającej materiał kategorii 1;
- 34) 10 000 zł – za brak dokumentu handlowego towarzyszącego przesyłce zawierającej materiał kategorii 2;
- 35) 10 000 zł – za brak dokumentu handlowego towarzyszącego przesyłce zawierającej materiał kategorii 3;
- 36) 10 000 zł – za podanie w dokumencie handlowym dołączonym do przesyłki zawierającej materiał kategorii 1 nieprawdziwych informacji o tej przesyłce;
- 37) 10 000 zł – za podanie w dokumencie handlowym dołączonym do przesyłki zawierającej materiał kategorii 2 nieprawdziwych informacji o tej przesyłce;
- 38) 10 000 zł – za podanie w dokumencie handlowym dołączonym do przesyłki zawierającej materiał kategorii 3 nieprawdziwych informacji o tej przesyłce;
- 39) 30 000 zł – za naruszenie art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009 – w przypadku przesyłki zawierającej materiał kategorii 1;
- 40) 20 000 zł – za naruszenie art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009 – w przypadku przesyłki zawierającej materiał kategorii 2;

- 41) 10 000 zł – za naruszenie art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009 – w przypadku przesyłki zawierającej materiał kategorii 3;
- 42) 10 000 zł – za nieprowadzenie rejestru wysyłek i powiązanych dokumentów handlowych lub świadectw zdrowia, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, lub w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011;
- 43) 5 000 zł – za nieumieszczenie w rejestrze, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, lub w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, informacji, o których mowa w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VIII w rozdziale IV w sekcji 1 w ust. 1–2, lub umieszczenie nieprawdziwych informacji w tym zakresie;
- 44) 10 000 zł – za nieumieszczenie w rejestrze, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, lub w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, prowadzonym przez podmiot prowadzący spalarnię lub współspalarnię informacji określonych w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VIII w rozdziale IV w sekcji 1 w ust. 3 lub umieszczenie nieprawdziwych informacji w tym zakresie;
- 45) 3 000 zł – za nieprowadzenie przez osobę odpowiedzialną za grunt rejestru, o którym mowa w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VIII w rozdziale IV w sekcji 4;
- 46) 3 000 zł – za nieumieszczenie w rejestrze, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, lub w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, prowadzonym przez osobę odpowiedzialną za grunt, o którym mowa w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VIII w rozdziale IV w sekcji 4, informacji określonych w tych przepisach lub umieszczenie nieprawdziwych informacji w tym zakresie;
- 47) 3 000 zł – za nieumieszczenie w rejestrze, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, lub w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, informacji określonych w tych przepisach lub umieszczenie nieprawdziwych informacji, o których mowa w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VIII w rozdziale IV w sekcji 2, 5, 6 lub 7, lub umieszczenie nieprawdziwych informacji w tym zakresie;
- 48) 3 000 zł – za nieposiadanie systemów i procedur, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, umożliwiających zidentyfikowanie podmiotów, którym lub od których zostały dostarczone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne;

- 49) 1 000 zł – za nieprzewodzenie przez użytkownika dokonującego czynności na próbkach badawczych i diagnostycznych rejestru przesyłek takich próbek, o którym mowa w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VI w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 5;
- 50) 1 000 zł – za nieumieszczenie w rejestrze przesyłek próbek badawczych i diagnostycznych, o którym mowa w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VI w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 5, informacji określonych w tym przepisie lub umieszczenie nieprawdziwych informacji w tym zakresie;
- 51) 30 000 zł – za przywóz lub tranzyt materiału szczególnego ryzyka w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”;
- 52) 20 000 zł – za przywóz lub tranzyt nieprzetworzonego obornika;
- 53) 10 000 zł – za przywóz lub tranzyt niepodanych obróbce piór i części piór oraz pierza;
- 54) 5 000 zł – za przywóz lub tranzyt wosku pszczelego w postaci plastrów miodu;
- 55) 15 000 zł – za przywóz:
- a) skór lub skórek lub
  - b) wnętrzności przeżuwaczy lub
  - c) kości lub produktów z kości,
- o których mowa w art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, bez zezwolenia powiatowego lekarza weterynarii lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 26 lit. a, b, c i d tego rozporządzenia;
- 56) 5 000 zł – za przywóz lub tranzyt próbek badawczych lub diagnostycznych bez zezwolenia lub zgody organu Inspekcji Weterynaryjnej, o których mowa w art. 27 rozporządzenia nr 142/2011, lub z naruszeniem warunków określonych w tym zezwoleniu;
- 57) 5 000 zł – za nieprzestrzeganie zasad usuwania próbek badawczych lub zasad usuwania próbek diagnostycznych, o których mowa w art. 27 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011;
- 58) 5 000 zł – za przywóz lub tranzyt próbek handlowych bez zezwolenia organu Inspekcji Weterynaryjnej, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, lub nieprzestrzeganie wymagań dotyczących próbek handlowych

- określonych w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku XIV w rozdziale III w sekcji 2 w ust. 1 lit. c lub w ust. 2 lub 3;
- 59) 3 000 zł – za przywóz lub tranzyt przedmiotów wystawowych bez zezwolenia organu Inspekcji Weterynaryjnej, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011, lub nieprzestrzeganie warunków dotyczących przedmiotów wystawowych, o których mowa w art. 28 ust. 4 rozporządzenia nr 142/2011;
- 60) 8 000 zł – za przywóz lub tranzyt karmy dla zwierząt domowych, w tym gryzaków dla psów, z naruszeniem wymagań, o których mowa w:
- a) art. 41 ust. 1 lit. c w związku z art. 35 rozporządzenia nr 1069/2009 lub
  - b) rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku XIV w rozdziale II w sekcji 1;
- 61) 8 000 zł – za przywóz lub tranzyt dodatków smakowych do stosowania w produkcji karmy dla zwierząt domowych z naruszeniem wymagań, o których mowa w:
- a) art. 41 ust. 1 lit. c w związku z art. 36 rozporządzenia nr 1069/2009 lub
  - b) rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku XIV w rozdziale II w sekcji 1;
- 62) 30 000 zł – za przywóz lub tranzyt materiału kategorii 1 z naruszeniem przepisów rozdziału II załącznika XIV rozporządzenia nr 142/2011 lub art. 41 ust. 1 lit. c w związku art. 36 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 41 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009;
- 63) 10 000 zł – za przywóz lub tranzyt materiału kategorii 2 z naruszeniem przepisów rozdziału II załącznika XIV rozporządzenia nr 142/2011 lub art. 41 ust. 1 lit. c w związku art. 36 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 41 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009;
- 64) 10 000 zł – za przywóz lub tranzyt materiału kategorii 3 z naruszeniem przepisów rozdziału I lub II załącznika XIV rozporządzenia nr 142/2011 lub art. 41 ust. 1 lit. c w związku z art. 36 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 65) 10 000 zł – za przywóz lub tranzyt produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych z naruszeniem warunków, o których mowa w art. 41 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009;
- 66) 10 000 zł – za umieszczenie na rynku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych przeznaczonych na paszę dla zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem zwierząt futerkowych w rozumieniu rozporządzenia nr 142/2011 załącznika I ust. 1, z naruszeniem art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 21 rozporządzenia nr 142/2011;

- 67) 10 000 zł – za umieszczenie na rynku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, które mogą być przeznaczone na paszę dla zwierząt gospodarskich, w tym zwierząt futerkowych w rozumieniu rozporządzenia nr 142/2011 załącznik I ust. 1, z naruszeniem wymagań, o których mowa w art. 24 ust. 2 tego rozporządzenia;
- 68) 10 000 zł – za umieszczenie na rynku karmy dla zwierząt domowych, w rozumieniu rozporządzenia nr 142/2011, z naruszeniem wymagań, o których mowa w art. 35 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 69) 10 000 zł – za umieszczenie na rynku karmy dla zwierząt domowych z naruszeniem wymagań, o których mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011;
- 70) 10 000 zł – za umieszczenie na rynku produktów pochodnych z naruszeniem wymagań, o których mowa w art. 36 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 71) 10 000 zł – za umieszczenie na rynku produktów pochodnych z naruszeniem wymagań, o których mowa w art. 24 ust. 4 rozporządzenia nr 142/2011;
- 72) 15 000 zł – za umieszczenie na rynku:
- a) skór lub skórek lub
  - b) wnętrzności przeżuwaczy lub
  - c) kości lub produktów z kości zawierających kręgosłup lub czaszkę,
- o których mowa w art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, bez zezwolenia powiatowego lekarza weterynarii lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 26 lit. a, b, c i d tego rozporządzenia;
- 73) 20 000 zł – za wywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych przeznaczonych do spalania lub na składowisko odpadów;
- 74) 20 000 zł – za wywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, przeznaczonych do wykorzystania w przedsiębiorstwie biogazu lub w kompostowni do krajów trzecich, które nie są członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD);
- 75) 20 000 zł – za wywóz materiału kategorii 1 lub 2 – w przypadku gdy w przepisach Unii Europejskiej nie zostały określone zasady ich wywozu;
- 76) 10 000 zł – za wywóz materiału kategorii 3 z naruszeniem art. 43 ust. 4 rozporządzenia nr 1069/2009 w związku z art. 12 rozporządzenia nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd

ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności;

- 77) 20 000 zł – za wywóz:
- a) skór i skórek lub
  - b) wnętrzności przeżuwaczy lub
  - c) kości lub produktów z kości zawierających kręgosłup, o których mowa w art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, bez zezwolenia powiatowego lekarza weterynarii lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 26 lit. a, b, c i d tego rozporządzenia;
- 78) 20 000 zł – za wywóz do państw trzecich przetworzonych białek zwierzęcych pochodzących od przeżuwaczy oraz produktów zawierających takie białka, z wyłączeniem przetworzonej karmy dla zwierząt domowych, w tym karmy w puszkach, zawierającej białka zwierzęce pochodzące od przeżuwaczy, która została poddana obróbce i jest oznakowana zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 oraz przepisami wydanymi w trybie tego rozporządzenia;
- 79) 20 000 zł – za wywóz do państw trzecich przetworzonych białek zwierzęcych pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze oraz produktów zawierających takie białka z naruszeniem wymagań, o których mowa w załączniku IV w rozdziale V w sekcji E rozporządzenia nr 999/2001;
- 80) 20 000 zł – za wysłanie przesyłki w handlu produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi bez uzyskania decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, lub wbrew warunkom określonym w takiej decyzji;
- 81) 20 000 zł – za nieprzewiezienie będących przedmiotem handlu materiału kategorii 1 lub 2, mączki mięsno-kostnej lub tłuszczu zwierzęcego bezpośrednio do zarejestrowanego lub zatwierdzonego przedsiębiorstwa lub zakładu przeznaczenia lub do gospodarstwa przeznaczenia – w przypadku obornika;
- 82) 30 000 zł – za umieszczenie na rynku lub zastosowanie nawozu organicznego lub polepszacza gleby wytworzonego z udziałem materiału kategorii 1 lub zawierającego materiał kategorii 1;
- 83) 20 000 zł – za umieszczenie na rynku lub zastosowanie nawozu organicznego lub polepszacza gleby nie pochodzącego z zatwierdzonego przedsiębiorstwa lub zakładu;

- 84) 20 000 zł – za umieszczenie na rynku lub zastosowanie nawozu organicznego lub polepszacza gleby z naruszeniem wymagań, o których mowa w art. 32 ust. 1 akapit 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011;
- 85) 30 000 zł – za umieszczenie na rynku lub zastosowanie nawozu organicznego lub polepszacza gleby wytworzonych z mączki mięsno-kostnej uzyskanej z materiału kategorii 2 lub z przetworzonego białka zwierzęcego, które nie zawierają składnika, o którym mowa w art. 22 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011;
- 86) 50 000 zł – za niezastosowanie się do decyzji organu Inspekcji Weterynaryjnej wydanej na podstawie art. 46 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009;
- 87) 25 000 zł – za niezastosowanie się do decyzji organu Inspekcji Weterynaryjnej wydanej na podstawie art. 46 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009;
- 88) 70 000 zł – za niezastosowanie się do decyzji organu Inspekcji Weterynaryjnej wydanej na podstawie art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 89) 50 000 zł – za prowadzenie działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych bez uzyskania zatwierdzenia lub warunkowego zatwierdzenia przedsiębiorstwa lub zakładu;
- 90) 25 000 zł – za prowadzenie działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych bez dokonania rejestracji prowadzonej działalności;
- 91) 105 000 zł – za stosowanie w żywieniu zwierząt, wbrew zakazom określonym w art. 11 ust. 1 lit. a lub d rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 7 rozporządzenia nr 999/2001, mączki mięsno-kostnej, przetworzonego białka zwierzęcego lub innego produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego lub produktu pochodnego;
- 92) 20 000 zł – za stosowanie w żywieniu zwierząt gospodarskich, wbrew zakazowi określonymu w art. 11 ust. 1 pkt b rozporządzenia nr 1069/2009, odpadów gastronomicznych lub materiałów, o których mowa w tym przepisie;
- 93) 20 000 zł – za stosowanie w żywieniu zwierząt, wbrew zakazowi określonymu w art. 11 ust. 1 pkt c rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, roślin pochodzących z terenu, na którym stosowano nawozy organiczne lub polepszacze gleby, przez wypas zwierząt na takim terenie lub skarmianie zwierząt roślinami ciętymi pochodzącymi z takiego terenu;
- 94) 40 000 zł – za dopuszczenie do zanieczyszczenia paszy mączką mięsno-kostną lub przetworzonym białkiem zwierzęcym – w przypadku paszy przeznaczonej dla

zwierząt, w żywieniu których stosowanie mączki mięsno-kostnej lub przetworzonego białka zwierzęcego jest zakazane;

- 95) 105 000 zł – za naruszenie obowiązków nałożonych w decyzji powiatowego lekarza weterynarii wydanej na podstawie art. 26e ust. 1 lub 5 ustawy;
- 96) 50 000 zł – za nieprzekazanie powiatowemu lekarzowi weterynarii informacji, o której mowa w art. 26e ust. 2 ustawy, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone zwierzęta;
- 97) 105 000 zł – za naruszenie obowiązków nałożonych w decyzji powiatowego lekarza weterynarii wydanej na podstawie art. 26f ust. 1 lub 2 ustawy.

2. Jeżeli waga produktów lub innych materiałów i przedmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt. 1–17, 21–25, 27–41, 51–85, 91–92, nie przekracza 10 kg, wysokość kary pieniężnej obniża się o 70 procent.

3. Jeżeli waga produktów lub innych materiałów i przedmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt. 1–17, 21–25, 27–41, 51–85, 91–92, przekracza 1000 kg, wysokość kary pieniężnej powiększa się o 10 procent.

4. W przypadku produktów zawierających przetworzone białka zwierzęce, o których mowa w ust. 1 pkt 78 i 79, dla celów stosowania ust. 2 i 3 bierze się pod uwagę wagę tych produktów.

5. W przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1 pkt 82 i 85, dla celów stosowania ust. 2 i 3 bierze się pod uwagę wagę nawozu organicznego lub polepszacza gleby.

6. W przypadku naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 94, dla celów stosowania ust. 2 i 3 bierze się pod uwagę wagę paszy.

§ 3. W przypadku popełnienia czynu stanowiącego więcej niż jedno naruszenie, wysokość kary pieniężnej jest równa wysokości kary określonej dla tego z popełnionych naruszeń, które podlega najsurowszej karze.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia wymagań dotyczących postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 85a ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513 oraz z ...).

W rozporządzeniu określona została wysokość kar pieniężnych za naruszenia wymagań dotyczących postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi, o których mowa w art. 85a ust. 1 wymienionej ustawy. Wydanie projektowanego rozporządzenia jest konieczne, aby umożliwić wymierzanie tych kar.

Wymienione kary pieniężne zostały wprowadzone na mocy ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Celem uchwalenia tej ustawy było zapewnienie efektywnego i jednolitego stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia. W ustawie tej wprowadzono w szczególności zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt polegające na zniesieniu przepisów penalizujących jako występki lub wykroczenia czyny stanowiące naruszenie przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, a jednocześnie – w dodanym rozdziale 10a wymienionej ustawy – wprowadzono kary administracyjne za naruszenia przepisów dotyczących tych produktów. Kary te będą nakładali powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej. Zmiana ta miała na celu realizację obowiązku nałożonego na państwa członkowskie w art. 53 rozporządzenia nr 1069/2009, tj. obowiązku zapewnienia, aby sankcje za naruszenie przepisów tego rozporządzenia były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Uwzględniła ona także zastrzeżenia Komisji Europejskiej. Komisja Europejska zwracała uwagę na

niedostatecznie odstrasżający charakter sankcji stosowanych w razie naruszenia zakazów dotyczących karmienia zwierząt paszą zawierającą przetworzone białka zwierzęce.

Zakłada się, że odpowiedzialność administracyjna, którą cechuje automatyzm stosowania sankcji za obiektywny fakt naruszenia prawa, będzie bardziej skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym środkiem reakcji na naruszenia przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, w porównaniu ze stosowaną w poprzednim stanie prawnym odpowiedzialnością karną. Bardzo ważne jest znaczące zwiększenie odpowiedzialności pieniężnej za takie naruszenia, w porównaniu z poprzednią regulacją ustawową. Miało ono na celu zmniejszenie ekonomicznej motywacji celowego ich dokonywania. Wprowadzenie kar administracyjnych powinno również zwiększyć nieuchronność kary. Postępowania karne w sprawach przestępstw lub wykroczeń polegających na naruszeniu przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych często kończyły się wymierzeniem łagodnej sankcji karnej lub odstąpieniem od jej wymierzenia z uwagi na stwierdzenie przez organy ścigania znikomej szkodliwości społecznej czynu.

Większość kar administracyjnych za naruszenia wymagań dotyczących postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi została wprowadzona w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Kary administracyjne za naruszenia wymienionych wymagań związane z działalnością podmiotów działających na rynku pasz wprowadzono w art. 53a–53f dodanych w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.). Podział przepisów wprowadzających kary administracyjne pomiędzy wymienione ustawy został dokonany według kryterium zakresu spraw regulowanych w tych ustawach.

Przedmiotowy projekt jest objęty przepisami prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie dotyczy:

- 1) podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych;
- 2) organów Inspekcji Weterynaryjnej – Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii oraz granicznego lekarza weterynarii;
- 3) producentów, podmiotów wprowadzających na rynek oraz podmiotów stosujących nawozy organiczne, organiczno-mineralne albo środki wspomagające uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

2. Konsultacje społeczne

W zakresie konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z następującymi organizacjami społeczno-zawodowymi: Business Centre Club, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izbą Gospodarczą „Farmacja Polska”, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Konfederacją Pracodawców Polskich, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii, Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz, Krajową Federacją Hodowców Drobiu i Producentów Jaj, Krajową Radą Drobiarstwa – Izbą Gospodarczą w Warszawie, Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izbą Gospodarczą, Krajowym Związkiem Hodowców Królików, Krajowym Związkiem Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, NSZZ RI „Solidarność”, Komisją Krajową Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Solidarność '80, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,

Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Techników Weterynarii „ESKULAP”, Ogólnopolskim Związkiem Pracodawców Rybackich, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polską Federacją Producentów Żywności, Polską Izbą Handlu, Polską Izbą Mleka, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polskim Stowarzyszeniem Przetwórców Ryb, Polskim Towarzystwem Nauk Weterynaryjnych, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polskim Związkiem Branżowym Hodowców Jeleniowatych, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Hodowców Strusi, Związkiem „Polskie Mięso”, Polskim Stowarzyszeniem Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych „Polkarma”, Polskim Towarzystwem Rybackim, Polskim Towarzystwem Rybackim Zakładem Hodowli Ryb Łososiowatych w Rutkach, Polskim Zrzeszeniem Producentów Bydła Mięsnego, Federacją Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienie Zielonogórskie, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Radą Gospodarki Żywnościowej, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszeniem Polska Federacja Producentów Żywności, Stowarzyszeniem Rzeźników i Wędliniarzy RP, Unią Polskiego Przemysłu Chłodniczego, Unią Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w RP, Zrzeszeniem Producentów Ryb, Zrzeszeniem Rybaków Zalewu Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie, Związkiem Polskich Przetwórców Mleka, Związkiem Producentów Ryb, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Ogólnopolskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek oraz Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Gęsi.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wysokości wynikających z obowiązujących przepisów. Nie spowoduje również zmiany

poziomu wydatków jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wysokości wynikających z obowiązujących przepisów.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wykazu badań laboratoryjnych, których wyniki są wykorzystywane
do celów kontroli urzędowej**

Na podstawie art. 25f ust. 10 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z 2011 r. Nr 54, poz. 278 oraz z ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wykaz badań laboratoryjnych, których wyniki są wykorzystywane do celów kontroli urzędowej.

§ 2. Badania do celów kontroli urzędowej obejmują:

- 1) badania laboratoryjne potwierdzające bezpieczeństwo ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, w kierunku:
  - a) obecności *Salmonella*,
  - b) obecności *Escherichia coli*,
  - c) obecności *Enterobacteriaceae* (Enterobakterie),
  - d) obecności *Clostridium perfringens*,
  - e) zawartości tlenku wapnia,
  - f) zawartości GTH (trójhaptenu glicerolu),
  - g) gatunkowości przetworzonego białka zwierzęcego,
  - h) zawartości zanieczyszczeń stałych w tłuszczach paszowych,
  - i) masy cząsteczkowej hydrolizatów białkowych;
- 2) badanie mleka surowego, w kierunku:
  - a) ogólnej liczby bakterii,
  - b) liczby komórek somatycznych,
  - c) pozostałości substancji przeciwbakteryjnych;

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

---

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 248, poz. 1486).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu badań laboratoryjnych, których wyniki są wykorzystywane do celów kontroli urzędowej, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 25f ust. 10 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

W rozporządzeniu określony zostanie wykaz badań laboratoryjnych, których wyniki są wykorzystywane do celów kontroli urzędowej.

Oprócz laboratoriów posiadających status laboratoriów urzędowych, wchodzących w skład systemu laboratoriów urzędowych, o którym mowa w art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, funkcjonują również laboratoria, które przeprowadzają badania wyłącznie na zlecenie podmiotów prywatnych, w celu realizacji obowiązków takich podmiotów wynikających z przepisów prawa. Wyniki takich badań są wykorzystywane także dla celów kontroli urzędowej przeprowadzanej przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.

Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.) zakład przetwórczy, wytwórnia biogazu lub kompostownia musi posiadać własne laboratorium lub korzystać z usług laboratorium zewnętrznego. Laboratorium takie musi być odpowiednio wyposażone do celów przeprowadzania niezbędnych analiz i zostać zatwierdzone przez właściwy organ na podstawie oceny jego zdolności do przeprowadzania tych analiz, względnie być akredytowane zgodnie z uznanymi normami międzynarodowymi lub podlegać regularnym kontrolom przeprowadzanym przez właściwy organ w celu oceny jego zdolności do przeprowadzania tych analiz.

Podobnym regulacjom prawnym podlega badanie mleka surowego w zakładach zajmujących się skupem i przetwórstwem mleka, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.).

Na mocy ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej dodane zostały art. 25e–25f, zgodnie z którymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej laboratoria wykonujące badania laboratoryjne, których wyniki są wykorzystywane do celów kontroli urzędowej, będą nadzorowane przez Głównego Lekarza Weterynarii oraz będą podlegały wpisowi do rejestru prowadzonego przez ten organ. Laboratoria wykonujące takie badania, w przeciwieństwie do laboratoriów urzędowych, nie będą musiały być akredytowane, z uwagi na wysokie koszty i czas niezbędny do jej uzyskania. W art. 25f wymienionej ustawy określono obowiązek poddawania się przez takie laboratoria badaniom biegłości prowadzonym przez krajowe laboratoria referencyjne.

Przedmiotowy projekt jest objęty przepisami prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie dotyczy:

- 1) podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych,
- 2) podmiotów prowadzących działalność określoną w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, o produktach pochodzenia zwierzęcego oraz o paszach prowadzących badania laboratoryjne w celu zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pasz w przypadku, gdy wyniki tych badań są wykorzystywane dla celów kontroli urzędowej, w tym podmiotów działających na rynku mleka,
- 3) organów Inspekcji Weterynaryjnej,
- 4) krajowych laboratoriów referencyjnych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z następującymi organizacjami społeczno-zawodowymi: Business Centre Club, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izbą Gospodarczą „Farmacja Polska”, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Konfederacją Pracodawców Polskich, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii, Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz, Krajową Federacją Hodowców Drobiu i Producentów Jaj, Krajową Radą Drobiarstwa – Izbą Gospodarczą w Warszawie, Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izbą Gospodarczą, Krajowym Związkiem Hodowców Królików, Krajowym Związkiem Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, NSZZ RI „Solidarność”, Komisją Krajową Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Solidarność '80, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej,

Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Techników Weterynarii „ESKULAP”, Ogólnopolskim Związkiem Pracodawców Rybackich, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polską Federacją Producentów Żywności, Polską Izbą Handlu, Polską Izbą Mleka, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polskim Stowarzyszeniem Przetwórców Ryb, Polskim Towarzystwem Nauk Weterynaryjnych, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”, Polskim Związkiem Branżowym Hodowców Jeleniowatych, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Hodowców Strusi, Związkiem „Polskie Mięso”, Polskim Stowarzyszeniem Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych „Polkarma”, Polskim Towarzystwem Rybackim, Polskim Towarzystwem Rybackim Zakładem Hodowli Ryb Łososiowatych w Rutkach, Polskim Zrzeszeniem Producentów Bydła Mięsnego, Federacją Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienie Zielonogórskie, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Radą Gospodarki Żywnościowej, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszeniem Polska Federacja Producentów Żywności, Stowarzyszeniem Rzeźników i Wędliniarzy RP, Unią Polskiego Przemysłu Chłodniczego, Unią Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w RP, Zrzeszeniem Producentów Ryb, Zrzeszeniem Rybaków Zalewu Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie, Związkiem Polskich Przetwórców Mleka, Związkiem Producentów Ryb, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Ogólnopolskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek oraz Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Gęsi.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku

do wysokości wynikających z obowiązujących przepisów. Nie spowoduje również zmiany poziomu wydatków jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wysokości wynikających z obowiązujących przepisów.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz sektora mleczarskiego.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenie przez podmiot działający na rynku
pasz wymagań dotyczących postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia
zwierzęcego i produktami pochodnymi**

Na podstawie art. 53b ust. 3 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość kar pieniężnych za naruszenia wymagań w zakresie postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi, o których mowa w art. 53a ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach.

§ 2. 1. Wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w § 1, wynosi:

- 1) 105 000 zł – za wytworzenie lub wprowadzenie do obrotu paszy dla określonego gatunku lub kategorii zwierząt, zawierającej lub wytworzonej z udziałem mączki mięsno-kostnej, przetworzonego białka zwierzęcego lub innego produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego lub produktu pochodnego, jeżeli stosowanie wymienionych mączki mięsno-kostnej, przetworzonego białka zwierzęcego lub produktu w żywieniu takich zwierząt jest zabronione na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a lub d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009; str. 1, z późn. zm.) zwanego dalej „rozporządzeniem” nr 1069/2009;

---

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 248, poz. 1486).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 144, poz. 899, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 230, poz. 1511, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2012 r. poz. 1007.

- 2) 20 000 zł – za wytworzenie lub wprowadzenie do obrotu paszy dla określonego gatunku lub kategorii zwierząt, zawierającej lub wytworzonej z udziałem odpadów gastronomicznych lub materiałów, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt b rozporządzenia nr 1069/2009, jeżeli stosowanie wymienionych odpadów lub materiałów w żywieniu takich zwierząt jest zabronione na podstawie tego przepisu;
- 3) 20 000 zł – za wytworzenie lub wprowadzenie do obrotu paszy dla określonego gatunku lub kategorii zwierząt, zawierającej lub wytworzonej z udziałem roślin pochodzących z terenu, na którym stosowano nawozy organiczne lub polepszacze gleby, jeżeli stosowanie wymienionych roślin w żywieniu takich zwierząt jest zabronione na podstawie art. 11 ust. 1 pkt c rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/18/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011 str. 1, z późn. zm.).

2. Jeżeli waga paszy, o której mowa w ust. 1 pkt. 1–3 nie przekracza 10 kg, wysokość kary pieniężnej obniża się o 70 procent.

3. Jeżeli waga paszy, o której mowa w ust. 1 pkt. 1–3 przekracza 1000 kg, wysokość kary pieniężnej powiększa się o 10 procent.

§ 3. W przypadku popełnienia czynu stanowiącego więcej niż jedno naruszenie, wysokość kary pieniężnej jest równa wysokości kary określonej dla tego z popełnionych naruszeń, które podlega najsurowszej karze.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenie przez podmiot działający na rynku pasz wymagań dotyczących postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 53b ust. 3 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.).

W rozporządzeniu określona zostanie wysokość kar pieniężnych nakładanych na podmiot działający na rynku pasz za naruszenia, o których mowa w art. 53a wymienionej ustawy. Naruszenia te polegają na wytworzeniu lub wprowadzeniu do obrotu paszy dla określonego gatunku lub kategorii zwierząt, zawierającej lub wytworzonej z udziałem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, których stosowanie w żywieniu takich zwierząt jest zabronione.

Wymienione kary pieniężne zostały wprowadzone na mocy ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Celem uchwalenia tej ustawy było zapewnienie efektywnego i jednolitego stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia. W ustawie tej wprowadzono w szczególności zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513 oraz z ...) oraz w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach polegające na zniesieniu przepisów penalizujących jako występki lub wykroczenia czyny stanowiące naruszenie przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, a jednocześnie wprowadzono kary administracyjne za naruszenia przepisów dotyczących tych produktów. Zmiany te miały na celu realizację obowiązku nałożonego na państwa członkowskie w art. 53 rozporządzenia nr 1069/2009, tj. obowiązku zapewnienia, aby sankcje za naruszenie przepisów tego rozporządzenia były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Uwzględniała ona także zastrzeżenia Komisji Europejskiej. Komisja Europejska zwracała uwagę na niedostatecznie odstraszający charakter

sankcji stosowanych w razie naruszenia zakazów dotyczących karmienia zwierząt paszą zawierającą przetworzone białka zwierzęce.

Zakłada się, że odpowiedzialność administracyjna, którą cechuje automatyzm stosowania sankcji za obiektywny fakt naruszenia prawa, będzie bardziej skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym środkiem reakcji na naruszenia przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, w porównaniu ze stosowaną w poprzednim stanie prawnym odpowiedzialnością karną. Bardzo ważne jest znaczące zwiększenie odpowiedzialności pieniężnej za takie naruszenia, w porównaniu z poprzednią regulacją ustawową. Miało ono na celu zmniejszenie ekonomicznej motywacji celowego ich dokonywania. Wprowadzenie kar administracyjnych powinno również zwiększyć nieuchronność kary. Postępowania karne w sprawach przestępstw lub wykroczeń polegających na naruszeniu przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych często kończyły się wymierzeniem łagodnej sankcji karnej lub odstąpieniem od jej wymierzenia z uwagi na stwierdzenie przez organy ścigania znikomej szkodliwości społecznej czynu.

Większość kar administracyjnych za naruszenia wymagań dotyczących postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi została wprowadzona w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach wprowadzono wyłącznie kary administracyjne za naruszenia związane z działalnością podmiotów działających na rynku pasz. Podział przepisów wprowadzających kary administracyjne pomiędzy wymienione ustawy został dokonany według kryterium zakresu spraw regulowanych w tych ustawach.

Kary, o których mowa w art. 53a ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, będą nakładali powiatowi lekarze weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej.

Przedmiotowy projekt jest objęty przepisami prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej

w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie dotyczy:

- 1) podmiotów działających na rynku pasz, które wytwarzają lub wprowadzają do obrotu pasze;
- 2) organów Inspekcji Weterynaryjnej – Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii oraz granicznego lekarza weterynarii.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z następującymi organizacjami społeczno-zawodowymi: Business Centre Club, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izbą Gospodarczą „Farmacja Polska”, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Konfederacją Pracodawców Polskich, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii, Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz, Krajową Federacją Hodowców Drobiu i Producentów Jaj, Krajową Radą Drobiarstwa – Izbą Gospodarczą w Warszawie, Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izbą Gospodarczą, Krajowym Związkiem Hodowców Królików, Krajowym Związkiem Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, NSZZ RI „Solidarność”, Komisją Krajową Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Solidarność '80, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Techników Weterynarii „ESKULAP”, Ogólnopolskim Związkiem Pracodawców Rybackich, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polską Federacją Producentów Żywności, Polską Izbą Handlu, Polską Izbą Mleka,

Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polskim Stowarzyszeniem Przetwórców Ryb, Polskim Towarzystwem Nauk Weterynaryjnych, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”, Polskim Związkiem Branżowym Hodowców Jeleniowatych, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Hodowców Strusi, Związkiem „Polskie Mięso”, Polskim Stowarzyszeniem Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych „Polkarma”, Polskim Towarzystwem Rybackim, Polskim Towarzystwem Rybackim Zakładem Hodowli Ryb Łososiowatych w Rutkach, Polskim Zrzeszeniem Producentów Bydła Mięsnego, Federacją Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienie Zielonogórskie, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Radą Gospodarki Żywnościowej, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszeniem Polska Federacja Producentów Żywności, Stowarzyszeniem Rzeźników i Wędliniarzy RP, Unią Polskiego Przemysłu Chłodniczego, Unią Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w RP, Zrzeszeniem Producentów Ryb, Zrzeszeniem Rybaków Zalewu Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie, Związkiem Polskich Przetwórców Mleka, Związkiem Producentów Ryb, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Ogólnopolskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek oraz Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Gęsi.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wysokości wynikających z obowiązujących przepisów. Nie spowoduje również zmiany poziomu wydatków jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wysokości wynikających z obowiązujących przepisów.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.